

روبنائی لکھی

لیکوال

حبیب اللہ رفیع

ارزائی پست و ادبی تولنہ خویشکی (نوبل)

۱۹۸۹ء

Ketabton.com

دارزانی پښتو ادبی ټولنې خوېشکې د مطبوعه اتوسلسله (٦)

روښاني ليکنې

ليکوال

حبيب الله رفيع

ارزاني پښتو ادبی ټولنه خوېشکې (نوشار)

١٩٨٩ع

د کتاب نوم:	روښاني ليکني
د ليکوال نوم:	جيب الله رفيع
د کاتب نوم:	سيد محي الدين هاشمي
د خپرېدو کال:	۱۹۸۷ع
د پرييس نوم:	جدون پريس پنبور
د چاپ شمېر:	
بېه:	۱۵۰ روپي

تړون

د پښتو د تاند شاعر، ټپاند لیکوال

او

د ارزښت خويشکي د ادبي ميراث پالونکی

کران

عبداللہ راجا عابد خويشکي

په

نوم

«ح - رفيع»

فهرست

سریک

مخ

- ۱
- ۲ [۱] درو بنانی لیکن موخه او هلف
- ۴ [۲] درو بنانی لیکن ارخسبت او خصوبت
- ۸ [۳] درو بنانی لیکن نایاوی او کھیای
- ۱۰ [۴] درو بنانی لیکن پش ند کوی
- ۱۱ (۱) درو بنان خلی لیکن او آمار
- ۱۳ ۱- پشور سم الخط
- ۱۴ ۲- صراط التوحید
- ۱۶ ۳- مقصود المؤمنین
- ۱۷ ۴- فخر الطالبین
- ۱۸ ۵- خیر البیان
- ۲۱ ۶- حالنامه
- ۲۳ ۷- درو بنان یونف موری تألیف
- ۲۴ ۸- مکتوبات
- ۲۵ ۹- واجیدی شلوك

مخ

- ۱۰- درویشان شعرونه
۲۶
- ۱۱- سرودونه
۲۸
- ۱۲- فرحت المجتبی
۲۹
- ۱۳- خودپان
۳۰
- ۲- رویشان ډوله لیکني
۳۱
- ۱۳- رساله غوشه
۳۱
- ۳- درویشان د پیر و اف لیکني
۳۳
- ۱- ارزانی
۳۳
- ۱۴- دارزانی پښتون
۲۵
- ۱۵- دارزانی بی نومه مجموعه
۳۸
- ۱۶- د حضرت رسول خوب
۳۹
- ۱۷- دارزانی نثر
۴۰
- ۱۸- چهار رما
۴۱
- ۱۶- ۲۰- ۲۱- دارزانی عربي، فارسي او هندو شعرونه
۴۲
- ۲۲- دارزانی مکويات
۴۳
- ۳- ملا عمر
۴۴
- ۲۳- د ملا عمر شعرونه
۴۵
- ۳- د علي محمد
۴۵
- ۲۴- د علي محمد شعرونه
۴۶
- ۴- ميرن اخان انصاري
۴۷

- ۴۷ - ۲۵ - دمیرزاخان انصاری دېوان
- ۴۹ (۵) دولتخواهی
- ۴۹ - ۲۶ - د دولت دېوان
- ۵۰ (۶) علی محمد خالص
- ۵۱ - ۲۷ - حالنامه
- ۵۲ - ۲۸ - د علي محمد خالص دېوان
- ۵۲ - ۲۹ - رساله
- ۵۳ (۷) واصل روښاني
- ۵۳ - ۳۰ - د واصل پښتو دېوان
- ۵۴ - ۳۱ - د واصل الفنا مې
- ۵۴ - ۳۲ - د واصل دري شعرونه
- ۵۵ (۸) خواجه محمد روښاني
- ۵۵ - ۳۳ - د خواجه محمد شعرونه
- ۵۶ (۹) کریمداد
- ۵۷ - ۳۴ - د کریمداد پښتو شعرونه
- ۵۷ - ۳۵ - د کریمداد پاپسي شعرونه
- ۵۸ (۱۰) قادر داد روښاني
- ۵۸ - ۳۶ - د قادر داد شعرونه
- ۵۹ (۱۱) اورکزی
- ۶۰ - ۳۷ - د اورکزی شعرونه

افتاحیه

دارن آني پښتو ادبي ټولنې خو پښکي په منشور کې دا خبره هم ليکې شوې ده چې ټولنه به دا کوشش کوي چې تر خپله و سه د پښتو ادب لمانځه کې د هر قسمه ادبي، تاريخي، حقيقي، مذهبي، عصري او سائنسي علوم او فنون راځايوي، او دې لپکې به د ټولنې د ملگرو نه علاوه بهر د پښتنو عالمانو او اديبانو د علمي استعداد نه پورته پورته فائده او چټوي.

دارن آني پښتو ادبي ټولنې د پان دا پر دغه اوان خبره ده چې دې لپکې مونږ د ټولو نه اول د بري او کوزې پښتوخوا د پښتو ژبې د يوه زلمي، زيار کښ، معتمد، مايه نان او قدر او رڅپړوال بنا غلي بسبب الله رفيع وړ دگ يوه رساله «روښاني ليکنې» کومه چې هغوی په افغانستان کې د بايزيد انصاري د ياد په لپکې په يو نړيوال سيمينار کې وپاندي کړې وه، خپر وو.

دې لپکې ان آني پښتو ادبي ټولنه د حبيب الله رفيع صيب د دې پېر زوينې په پېره پېره مننه کوي او اميد لري چې د پښتو ژبې او ادب نور عالمان او محققين به د رفيع صيب په تقليد کې زمونږ منښت ياد حوصله افزايي وکړي.

مونږ د پښتو ژبې او ادب د مينانو اولوستونکو نه هم دا توقع لرو چې هغوی به زمونږ دې کار او رسالې ته په درنه سترگه وکړي او مخ په وړاندې د تلو مخه به واکړي.

والسلام

پروين مله جوړ خو پښکي

صدر

ان آني پښتو ادبي ټولنه خپلې ۲۳ دکتوبر ۱۹۸۶ء

سريزه

روښان پير (۹۳۱-۹۸۳هـ.ق) په خپل ديني، ملي او سياسي غورځنگ کې ډېر زېور او سرتېري ملگري درلودل چې له دوی څخه ارزاني روښاني تر بايزيد را وروسته د دې ډلې دوهم مشر ؤ او د روښاني تصوف په بشپړتابه او روښانتابه کې يې پاخه او شروړ ګامونه اچتکړي دي. ارزاني روښاني د پښتو ادب د موجود و تحريري اسنادو په رڼا کې د دې وياړ هم لري چې دده دېوان د پښتو لومړنی لاس ته راغلی بشپړ دېوان دی او له دده نه دا سلسله را پيلېږي.

زه دخوېشکو درنو ادبي ملگرو ته مبارکي وړکوم چې د پښتوخوا د دې لوی روحاني، سياسي او ادبي شخصيت.

د نامه د راتلونکي کولو له پاره يې د دغه په نوم ادبي
 ټولنه جوړه کړې او په غونډو، منلو او نورو ادبي
 هلوځلو سرسېره د دې ټولنې له خوا ادبي کتابونه او د
 کلاسيک او نوي ادب مجموعې او تذکرې هم خپرې.
 زه دوی ته په دې هم مبارکي ورکوم چې د ارزښتي
 خوېشکي، په ياد د يوې خپل غونډې (سيمینار) تاپيا
 هم لري او په دې سلسله کې کتابونه هم خپروي.

د ټولس کاله وړاندې د آزاد افغانستان په مرکز
 کابل کې د بايزيد روښان او روښانيانو په باره کې يو
 لوی نړيوال (عالمي) کنفرانس جوړ شوی ؤ، له نېکه مرغه
 ما هم په دې سيمينار کې علمي غږيتوب درلود او د
 «ښايي ليکنې» تر عنوان لاندې مې علمي رساله ورته
 ليکلې وه، چې په کنفرانس کې واوروله شوه، دفاع ترې
 وشوه او بيا لومړی د «آريانا» په تاريخي مجله کې او ورسې
 په هغه کتاب کې چې د «روښان ياد» په نامه ؤ او د ترتيب
 او اهتمام افتخاري يې زما په غاړه ؤ، خپره شوه. موږ
 تصميم درلود چې د سيمينار ټولې مقالې بېلې - بېلې په کتابي
 بڼه هم خپرې کړو، نو ځکه مو په کتاب سرسېره د مقالې
 د بېلو بېلو جن وو په بڼه هم چاپ کړې، خو د ناوړه حالاتو
 له امله هماغلته په مطبعه کې پاتې شوې او نشته شوې.

تقدیر داسې تېره کړې وه چې زما د دې مقالې خپرول
 د ارزښتي خوېشکي ادبي ټولنې له خوا تر سره شي، هداوو -

چې دوی له مانه دارناني خوېشکي د سمينار له پاره رساله
و. غوښته او ما هم د دې متل په مصداق چې: « تيار دياره
در وښاني ليکنې رساله ورته وپاندي کړه.

ما دارسالة داسې وخت ليکلې چې در وښانيانو د پر
آثار لاپه لاس کې نه وو، نو ځکه مې اوس بيا نوي نظري
پرې وکړ او په دې برخه کې نوي موندل شوي مواد
مې پرې وړ زيات کړل خوله دې ټولوسره سره بيا هم
اعتراف کوم چې زما د کار لانيگري دی، اما په دې چې
په دې لاره کې لومړی قدم دی ناپه ډاډه کوم او په
همدې ډاډي دردونو لوستونکو مخې ته ندم، د تېروتنو
بخښنه غواړم او دارناني خوېشکي ادبي ټولنې ته يې د
« برگ سبز تحفه در وېش » په بنا وپاندي کوم، خو يې -
تاسو دردونو لوستونکو او علاقمندانو ته ورسوي.

په مېنه

ح - ر فيع

پېښور، کون تاکال

۱۰/۷/۱۳۶۵ لمری ۱۹۸۶/۱۰/۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

په دې کوچني اثر کې مونږ تاسې ته دروسونې ادبي مکتب-
هغه آثار په لنډ ډول درېږنو چې تر اوسه پاتې پېژندل
شوي او زموږ لاسونو ته رارسېدلي دي .
داسې ښکاري چې د زمان توپیر و بادونو د دې ادبي-
گلزار د پر تاند کولو ته شو په شو کړي اوله بې رحمۍ
سپلیوسره وېرې دي او یایې هم دور کې غېږې ته
سپارلي چې دلته انتظار باسي .
مونږ دا هم غنیمت گڼو او په لنډ ډول تاسو
د رانه لوستونکي ورسره اشنا کوو .

[۱]

دروېښاني ليکنو موخه او هدف

په دې خبره نقل مؤرخين يوه خوله دي چې دروېښانيانو دمبارزې موخه او هدف د پښتنو ملي خپلواکي او ملي حاکميت - تر لاسه کول او د دې مېرني ملت له غاړې نه د استعمار د ټوټې لرې کول وو، خود دې سياسي ډگر په څنگ کې دوی د ادب او عرفان په ډگر کې هم سرلاري وو او د کار اېتکاري په لاس کې و، دوی سر بېرته پر دې چې د تصوف تر وېښته نږدې مسألي خبرې لي پخپلو ليکنو کې يې خپله ملي موخه او هدف هم تعقيب کړی دی او پښتانه يې دې ته هڅولي چې يو ملي حکومت او مرکز ولري.

پيرروېښان داسې وخت په تېرېدو کې چې په هند کې د پښتنو لوديانو ټولواکي نه منځه تللي وه او د بابر له خوا چې د ډيالي پښت ناست و پښتانه له هند نه ايستل کېدل او په دې لېږد کې دده کورنۍ هم له ده سره چې کوچنۍ ماشوم و -

، کافې کرام ، ته راغله (۱۶) .

همدارن کله چې بايزيد روښان وليدل چې کورکاني حاکمان
يوه وېج پښتنه مېرمن ونيوله او ددې ويښتان يې د ژړندې
له پله سره وسترل ، چې ژړنده به څرخېده نو دا به هم ورسره
چور لېده (۲۱) ، دې پېښې هم د بايزيد پښتني احساسات راوپارول
او ددې ظلم او تېري په مقابل کې يې له قيام نه بله لاره ونه ليدله
نو همدا وچې لاس په کار شو او د ژوند تر پايه پورې يې په
مېړانه له دښمنه و سره مبارزه او مقابله وکړه .

روښانيانو سر پرې دې چې له دښمنه و سره د ټکر جنګونه
وکېل ، د دوی په ليکنو کې هم دا هدف تعقيب شوی چې په
ټولو روښاني ليکنو کې ځای په ځای دا هدف کله په صراحت
او وانه خوله او کله بيا د رمز او اشارې په ژبه ليدل
کېږي ، د دوی دا فکر له دې نه هم ښه څرګندېږي
چې په تېراه کې يې دخپل ملي نهضت له پاره مرکز وټاکه ،
ماليه يې واخيسته او دروښان زامنو پخپل نامه سکه
هم ووهله (۳) .

(۱) ، حالنامه د بېلو- بېلو اخځونو له خولې .

(۲) : معارف ، ۱۹ ټوک ، ۲۳۵ مخ ، د پښتو ادبياتو تاريخ له خولې .

(۳) : محزون ، قلمی نسخه ، ۱۱۴۲ هـ ق کال .

[۲]

د روښاني ليکنو اړخيت او خصوصيت

د روښاني ليکنو اړخيت له دې نه اټکلولاى شو چې د دې ليکنو په وسيله په پښتو ادبياتو کې نوې نوي نوي ټيټې ټيټې کيښودل شوي او دا ادب هم د بهي او فورم او هم د موضوع او محتوا له پلوه په نويو لارو روان شو.

د بهي له پلوه دا دې چې د په لاس کې معلو مانو له مخې:
- د خيرالبيان په وسيله لومړی ځل د پښتو د مسجع نثر نښت کيښودل شو.

- ان ذاتي روښاني لومړی ځل په پښتو کې يو بشپړي دهان سپرېښود.

- دولت لوراني روښاني لومړی ځل په پښتو کې رکعي - عر واض تطبيق کړل (۱).

«د تفصيل له پاره وگورئ: دولت دهان، سرينه، استاد پوهاند عبدالشکور هاشميکي»

- روښاني شاعرانو لومړی ځل په پښتو کې الفبا چې پیل کړی.
 - دوی لومړی ځل په پښتو کې د یو خاص ډول صوفیا نه
 بدلوله پاره یوه خاصه بڼه او سبک وټاکه (۱)، او داسې نوښت...
 همدا راز د موضوع او محنت له پلوه د دوی په آثارو کې په
 اسلامي تصوف نوي زیاتونې وشوې او دوی تصوف ته د :

- شریعت ،
- طریقت ،
- حقیقت ،
- معرفت ،
- قربت ،
- وصلت ،
- وحدت او
- سکونت .

آته پورې وټاکلې چې ټول په یوه خوله په دې لار روان
 شول او پخپلو لیکنو کې یې د تصوف د اپوړۍ ونښتلې او
 وڅېړلې .

ددوی ادبي قدرت دومره زیات و چې مخالفینو یې هم
 له لیاقت او قدرت نه سترگې نشوې پټولای او اخوند دروېزه
 چې د دوی لوی مخالف دی او د کورکاني سلطنت په لاسه یې په
 دوی د کفر ټاپې لگولي دي ، هم د دوی په علمیت او ادبي قدرت

۱۰ : د تفصیل له پاره وگورئ : ادبي سقوي ، د لیکنو تالیف ، ۱- ۱۷ مخونه .

معترف دی او پخپلو آثار وکې یې ځای په ځای د دوی د
لیاقت یادونه کوي.

اڅوند در وېنه د بایزید ر وېنان په باب کله چې په کابل
کې بندي ؤ وایي :

« اما این ... صفت چون عالم بوده چندان مکر و تلبیس نمق
که سایر اعمال شریعت را پیشه گرفته ... » (۱)،
په مخزن کې وایي :

« بایزید چه بر په عقل پور ؤ ، د دنیا عقل یې چه پر ؤ ، -
هوښیاري او څیر کي یې چه پره زده وه ... » (۲).

« د اثار یک یو حکمتی ؤ ، کل دفتر د شریعت یې پخپل (اس کې) ،
همداراز د ارنی په باب وایي :

« ... و ارنی چون شاعر تېز فهم و فصیح زبان بود در
انواع ضلالت و بدعت شعر افغانی و فارسی و هندی و عربی
بیان کرده ... » (۳)،

در وېنایانو ادبي مټره (قدرت) له دې نه هم معلومولای
شو چې در وېزبان سره له دې چې د دوی کلک مخالفین وو ، مجبور
وو چې د دوی لاره ونیسي ، در وېنه مخزن دده د آثارو په

(۱) : تذکرة الابرار والاشراة ، اداره اشاعت سرحد ، ۱۵۳ مخ.

(۲) ، (۳) : مخزن قلمی نسخه ، په ۱۱۴۲ هـ ق کې د عبدالغنی کاسي لیک ، د لیکونکي د کتابتون.

(۴) : تذکرة الابرار والاشراة ، ۱۴۹ مخ.

پيروي او رقابت په مسجع نش وليکه او حتی اعتراف يې وکړې:

«... و آن ... بزبان افغانی شعر میگفت و سب شرایع»

و علم و علماء میگرد و شعرهای لایعی به افغانان می نمود

پس این فقیر برخلاف او شعر افغانی آغاز کرد ...» (۱)

او هم يې دده د فارسي آثار و لکه صراط التوحيد، حالامي

او نور و په مقابل کې تذکرة الابرار و الاشرار، ارشاد الطالبی

اونور وليکل او هم دده پيروانو د ارزاني، مخلص، ميرزا،

دولت او نور وروستاڼي شاعرانو د الفنامو په شان الفنامي

وکښلي.

د روښاني ليکنو اهميت د ژبې او ويي (الف) له پلوه هم

د پرنیات دی، ځکه ددوی په آثار وکې د پښتو د پړ داسې

سوچه او په زړه پورې ويي (الفات) راغلي چې اوس له ژبې

نه وتلي او مړه شوي دي، حتی که یوازې د روښاني آثار و

له ويیو نه قاموس ترتیب شی یو لوی قاموس کېږي.

[۳]

د روښاني ليکنو نايافتی او کميابی

له تاريخي سندونڅه دا هم ښکاري چې روښانيان ډېر لويه ډله وه او د دې ډلې زيات عالمان او پوهان ليکوالان او مؤلفين وو خو د دوی ليکنې ډېرې لږې لاس ته را رسېدلي او حتی په خپله دروښان د ليکنو په لږکې چې په تاريخي سندونوکې يادې شوي، داسې ليکنې شته چې يوازې نوم يې پاتې دی او نوره يې پته نشته او هم دا زياتي ډېرې ليکنې تر اوسه ورکې دي او - يوازې په نامه يې پېژنو.

د دې علت هم دا دی چې دروښانيان له دې کبله چې د روښانيانو د منطق په مقابل کې يې منطقي قوت نه درلود او هم په روښاني ليکنوکې د دروښانيانو له خوا پرې لکول شوي نودونه نه موندل کېدل نو يوازېځه چاره يې د اليد له چسې د دوی آثار مخه کړي اوله منځه يې يوښي، پخپله دروښانه -

په دې باب حکم کېږي و :

« ... اما غرض از توضیح قصه او (روښان) انکه رساله‌ها و تصنیفها ئیکه ازین ملحد مانده باشد اگر بدست اهل سنت - و جماعت در افتد باید که به آتش بسوزند (بسوزانند) و بدان معتقد نشوند ... » (۱)

داڅه چې اوس پاتې دي هم، له دې کبله چې روښان د دښمن دې حربې ته متوجه وو او خصوصاً د روښان د ليکنې زياته ساتنه کوله، لکه «حالنا مه» چې د خير البيان «د ساتنې په باب ليکي :

« دميا روښان نوی شيخ عمر په يوه جنگ کې يوازې - د دې له پاره تال و چې د خير البيان نسخه يوځای ځنې پاتې شوې وه، ټول لښکري محطل کې او تر هغې له هغه ځايه ونه خوځېده خو چې کتاب نه و ورته وارسېدلی » (۲). او هم د يوې جگړې په برخه کې د «مقصود المؤمنين» د ساتنې حال داسې ليکي :

« په دې وخت کې دښمن بيا حمله وکړه، جلال الدين د بايزيد کثر زوی چې ورسره مقصود المؤمنين و ځان ابا سين سره - وغورځاوه ... » (۳).

داو د روښاني ليکنو دنایا وني علت او داو د روښاني آثارو

د پاتې کېدو اعجاز !

(۱) : مخزن ، قلمی نسخه . (۲) : حالنامه ، ۱۲۹۸ پاڼه (دینق مجله ، پښتو اکېډمۍ ، دوهم کال ، څلورمه کچه ، له اردو انسايکلوپيډيا آف اسلام محمد و آنت محمد شيخ لاهوري د مقالې پښتول او . (۳) : حالنامه ، (روښانيان يا د مغلو تاريخکيان ، عبدالاکبر خان اکبر) .

[۴]

دروېباني ليکنو پېژندګلوي

په دې ليکنه دروېباني ليکنو پېژندګلوي تر
څلورسو ليکنو لاندې وړاندې کړي :

(۱) : د بايزيد روېبان خپلې ليکنې او اشار .

(۲) : روېبان ډوله ليکنې .

(۳) : دروېبان ډير و انو ليکنې .

(۴) : روېباني ډوله ليکنې .

(۱)

دبايزيد روښان خپلې ليکنې او آثار

دبايزيد روښان پښتورپره چې د سياست د ډگر کې تډی
په ادب او عرفان کې يې هم روښانه رده تېره کړې و ه
او په خپل ناولونو کاره شونډ کې يې ډېرې ليکنې کړې چې
حيثي يې پاټې او حيثي يې دنماي سيليو ورسره وېرې دي،
نښې ښايي ښيي چې دده ليکنې دې له دې نه هم زياتې وي
چې اوس يې يامتن په لاس کې دی او يا يې نوم نومون غوږون
ته رارسېدلی دی. په نورو وگړينو سره پرې اخوند دروېزه
خوخل دده د ډېرو رسالو اطلاع ورکړې ده :
» اين ماسد در باب طلب پير رساله هانوشته ... «

« مخزن ، قلمي نسخہ .

«... ورسايل بيار در باب الحاد تاليف نعوذہ»
 همداران دځينې نوروما خذونو له ښکون نه هم ښکاري
 چې ده د پېرې ليکنې کړې او دخپل مسلک د تبليغ له پاره يې هرې
 خواته استولی دي، ده په مغلوړو ژبو ليکنې کولای شوې او
 په پښتو يې شعر وايه، تر اوسه يې چې کومې ليکنې معلومې
 دي، هغه دا دي:

۱- پښتو رسم الخط :

دولت لوامني دخپل دېوان په يوبڼت کې ويلي دي:

افغاني لفظ مشکل و لوست کوېښ نه شه

ورته وشو کښنده ديارلس حرفونه

دايت ښکاروي چې پيرروښان دپښتو غږونو له پاره
 ځانگړي توري لښي او تاحلي دي، سره له دې چې په ځانگړي
 ډول د ښان د ليک دود کومه رساله لاس ته نه ده راغلې
 خو دخير البيان (تفصيل يې وروسته راځي) دورکې نسخې په
 تر لاسه کېدلو سره څرگنده شوه چې ددې نسخې دسـر
 څوړلس مخونه دليک دود په باب دي، چې ښايي همدا به
 دا رساله وي، خو په دې رساله کې دټولو غږونو راغلي توري-

له ديان لسونه زيات او د پښتو ځانگړي توري له ديارلسو نه كم دي .

د خير البيان د نسخې په مخنيو څو د لسو پاڼو کې په مجموعي توگه عام توري چې «ا، ب، پ، ت، ټ، ج، چ، څ، ځ، د، د، د (د دال لاندې ټکی چې د اوسنۍ «خ» غږ يې ښود)، د، د (د دال په منځ کې ټکی چې د اوسنۍ «ن» غږ يې ښود)، ر، پ، ز، ښ (چې د اوسنۍ «ژ» غږ يې ورکاوه) پس (سین ته يې دلاندې درې ټکي ورکړي) ش، ښ، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ف، ق، ک، گ (د کاف سرته يې کړی وړکړي) او بل توري يې هم «گ» ليکلی چې د توپير دليل يې نشته) ل، م، ن، پ، و، ه، ل، ی «دی راغلي او د پښتو د خاصو غږونو توري يې د «چپ گړ» په گډون د وولس توري دي او که هغه مکرر ناپېژندل شوی گ» چې توپير يې نه ښکاري پکې وشمېرو، نو بيا د دولت له خوا ياد شوي ديارلس حرفونه پوره کېدای شي. (۱۱)

۱۱: وگورئ: د خير البيان د عکسي چاپ لومړۍ مخه، ۱۳۵۳ هـ ش .
 داسې ب پښتني چې د خير البيان دوهم «ک» د اورمې ټپي ديسو ځانگړي غږ (صوت) له پاره وضع شوی چې په دې حساب د دولت ديارلس حرفونه يا ډول په ځای دي . (د تفصيل له پاره وگورئ: د زمخيره د خوشال بابا ، د ليکونکي تحقيق ، پښتو اکيډمۍ، پېښور، ۱۹۸۵ع .

د پښتو د ځانګړو غږونو د ادول توري په تړلو روښاني
ليکنو کې راغلي او کومې قلمي روښاني نسخې چې لاس ته راغلي
لکه خيرالبيان، دارزاني، دولت، ميرزاخان او نورو دېوانونو
او هنرونو ښايي نسخه چې دارواښاد دوست محمد پرې پښتخ له
کتابتون نه ترلاسه شوې، ټول په همدې ليک دود دي.

۲- صراط التوحيد :

صراط التوحيد د باين ييد روښان بل اثر دی چې په
۱۷۸ هـ ق کال يې په عربي او فارسي ليکلي او د خليفه پټه لاس يې
اکبر بادشاه ته لېږلي و، خو دی دخپلو مريدانو په حلقه
کې شامل کړي، اکبر ددې کتاب په ليدو اولين لوخوښ
شوی و (۱).

ددې کتاب يوه نسخه د پېښور د عجائب ګر مهتمم ښاغلي
عبدالشکور د پېښور د بالامافه د فضل صمداني له کتابتون څخه
تر لاسه کړې او په ۱۹۵۲ع کال يې په ۱۱۶ مخونو کې خپر کړې ده.

(۱) حالنامه: خيرالبيان، د مولانا قاسمي سريزه، ۷۸ مخ، د پښتو ادبياتو
تاريخ (د وهمدتوک) د استاد حبيبي، ۲۶۴ مخ. ورکه خزانده (د هوتک)
دهميش خليل، ۱۹ مخ. روښانيان د مغولو تاريخيان، د
عبدالاکبر خان اکبر، ۹۴ مخ.

خړلکه چې د کتاب لومړي اټه مخونه نښته ، نو خړکنده نه ده .
چې په دې کتاب کې اکېن ياد شاه ته خطاب شوی او که نه ؟ او
که شوی په څه ډول ؟ دا پوښتنه هغه وخت حل کېدی شي
چې د دې کتاب کومه بله نسخه ترلاسه شي .

د کتاب په لومړيو پنځه دېرش مخونو کې يې خپلې ژوند پېښې
په فارسي ليکلي او په پاچي کتاب کې يې يوه موضوع هم په عربي
او هم په فارسي راوپې ده ، د ځان پېژندګلوی نه وروسته
پاچا يانو ته درې لارښوونې ليکي ، ورپسې په لومړي باب کې
د شريعت ، په دوهم باب کې د طريقت ، په درېيم باب کې د -
حقيقت ، په څلورم باب کې د معرفت او په پنځم باب کې د
سکونت خبرې کوي .

استاد حبيبي د هراط التوحيد عربي او فارسي دواړه
کمزوري کښي او وايي چې دې کونښن کوی چې خپل مقاصد
په آياتو ، احاديث او عربي مقولو ثابت کړي ،
مګر هغه احاديث چې دې په دې رساله کې رانقلوي
اکثر يې د علم او فن له مخې صحيح او ثقه
احاديث نه دي او ډېر لنډ منقولات يې
سره خپري (۱) .

۳- مقصود المؤمنین :

مقصود المؤمنین د بایزید روښان بل اش د ی چي په عربي يي ليکلی او کومه نسخه چي يي دارواښاد ډاکتر محمد شنيغ خوښکي لاهوري سره وه په هغې کې ترکيڼو لاندې فارسي ژباړه هم شته، بله نسخه يي د حيدرآباد دکن په آصفیه کتابتون کې خوندي ده، او بله نيمکړې نسخه يي په غزني کې - تر لاسه شوه چي ځای پر ځای ترکيڼو لاندې په فارسي ترجمې پر سره پښتو ترجمه هم لري. د دې اش انتقادي متن ډاکتر مير ولي مسعود له مفصلې عربي مقدمې او تشرېحاتو سره له اسلام آباد څخه خپور کړی دی. دا اثر بایزید روښان د روښاني ردي او مسلک په برخه کې دخپل مشر زوی، شيخ عمر، په غوښتنه ليکلی چي ځای په ځای يي د ده وليد العزیز په نوم خطاب ورته کړی دی. دا نسخه په ۱۲۲۲ هـ ق کال د دوهمې خور په خور لسم نېټه خطاطي شوی او د آصفیه د کتابتون نسخه له دې نسخې نه د وکالور وسته کښل شوې ده (۱).

دا کتاب ټول يوويشت بابونه لري چي سرليکونه يي :
 (۱) وعظ او نصيحت (۲) عقل، (۳) ايمان (۴) خوف (۵) رجاء -

(۱) پښتو (د پښتو اکيډمي مجله، دوهم کال، څلورمه، د جرم ډاکتر شنيغ لاهوري مقاله)
 د فارسي ژباړه -

(۶) نفس ، (۷) شیطان ، (۸) قلب ، (۹) روح ، (۱۰) دنیا ، (۱۱) آخرت
 (۱۲) توکل ، (۱۳) اوقات ^{بوجه} توبه ، (۱۴) نه تر (۲۱) باب پیرې اته مقامات
 دی (۱۱)

ددې کتاب د لاهور خط نسخه (۹۵) پاڼې لری ، لیکې نستعلیق
 دی ، عربی متن یې په توره سیا هی او فارسي ژباړه یې په سره
 رنگ لیکل شوې ده . ۳۰۰

۴- فخر الطالبین :

فخر الطالبین د بایزید رو بنان یو بل اثر دی چې د خت
 پاچایانو او حاکمانو ته یې د خپل تبلیغ او تلقین د نورو لیکنو
 او رسالو په لړ کې د خپل خلیفه ، یوسف په لاس دهغې وخت د
 بدخشان حاکم میرزا سلیمان ته استولې دی .
 ددې اثر یادونه په « حالنامه » کې شوې خو نسخې
 یې په لاس کې نسته او نه خږگنده ده چې دا کتاب په
 کومه ژبه و(۳) .

(۱) خیر البیان ، سرین ، ۷۹ مخ . د پښتو ادبیاتو تاریخ ، ۳۱ مخ .

(۲) د پښتو ادبیاتو تاریخ ، دوهم ټوک ، ۳۰۰ مخ .

(۳) پښتو مجله ، د ډاکټر شفیق مقاله ، د خیر البیان سرین ، ۷۹ مخ .

د پښتو ادبیاتو تاریخ ، ۳۰۱ مخ .

۵- خیر البیان :

دبايزيد روښان د پرمه او د پرمه ر کتاب خیر البیان
دی او همدا کتاب و چې داخوند در و پزه په سترگو کې اغزی
و، او پرې لیکلی یې و و:

«... چون مردم را بخود معتقد میساخت آن زمان ایشان
را خلوت میفرموده و ذکر میداده...»
او بیا بلخای لیکي:

«و این ملحد کتابی را تصنیف کرده و خیر البیان نامیده...»
او چې په دې یې همخوانه سهرې نې بیا لیکي:
«و ایضا این ... کتابی را تصنیف کرده، بعضی کلمات
اورا بزبان عربی بلا ادراک ترکیب و ترتیب جمع آورده
و بعضی را بزبان فارسی و بعضی را بزبان افغانی و بعضی را
بزبان هندی اما هر کدام از این کلمات ناموزون و ناموافق
افتاده...» (۳۱).

په دې یې هم د زده تیاو نه کمېزې او پسې لیکي:
«... و آخر خیر البیان نام برده و چون معلوم... و
مشحون از افترا و فساد بوده، فقیر آنرا شر البیان نامیده-»

(۳۱)، (۳۲) : مخزن، قلمی نسخ

(۳) : تذکره الابرار والاشرار، ۱۳۸ مخ.

و آگر ۱۰۰ البیان نامند هم مناسب است (۱).

د خیر البیان نسخې ورکې وې، یوه نسخې چې دیوخل
پیدا کېدونه وروسته بېرته یې پټې وه دلوېدیځ العان د
د ټیوبنگن په یوه کتابتون کې ومونده شوه او اوس هلته
ساتله کیږي، خیر البیان د دې نسخې د عکس له مخې په ۱۹۶۷ع
د پېښور پښتو اکېډمۍ استنساخ او خپور کړ او عکسي نسخې یې
د بایزید روښان د مېنې دخاور سوې کلزې د نهیوال سمینار
په ویاپ نومونه لاسونته راوړسېده، او دریم نیمکې ی
چاپ یې د کاتب الحروف په سرېزه په ۱۹۸۵ع کال کې ښاغلی قاسم
بنوی د پښتو ادبی مرکز سرای نورنگ له اېڅه ترجمه کړې ده.
د دې کتاب زیات اهمیت په دې کې دی چې دا د پښتو لومړنی
بشپړه نوې کتاب دی چې نومونه رارسېدلی او د ژبې او ادب
له پلوه خورا ارزښت لري.

دا اثر په مجمع نثر لیکل شوی، چې دا نثر د عربي او بیاد فارسي
له لارې پښتو ته هم راغلی، او په پښتو کې یې لومړنی مؤسس
بایزید روښان دی او په دې ډول نثر لیکل شوی لومړنی
کتاب همدا خیر البیان دی، د دې ډول نثر اغېزه دومره
زیاته وه چې حتی د روښانانو مخالفینو هم ځان مجبور کاوه
چې په دې ډول نثر لیکنې وکړي او خصوصاً داخوند دروېزه.

(۱) خیر البیان، د پېښور پښتو اکېډمۍ، ۱۳۰ مخ.

مخزن د خیر البیان تر ساسم اغېز لاندې لیکل شوی دی .
په خپله بايزيد د دغه سبک د خوښولو سبب یواځې مې
غږ بولي چې ورنه وویل شوه :

« او بايزيده ! وکښه خیر البیان - په هسې الحان ، چې
يې به لوست سورة الرحمان » (۱) . او په همدې توګه يې د کتاب
تر پایه پورې د سورة الرحمان « آن ، آم » سجع ساتلی ده او
د همدې ويلي دي رحمت د خدای په ده د احکام ، عبارت يې
د د فای الا ربکما تکذبين » په انډول په خپل کتاب کې ځای په
ځای راوړی دی .

د خیر البیان ټول مطالب ديني او مذهبي دي او په ايتونو
او حديثونو متکي ، او په دې اثر کې تصوف هم له روښاني نظره
چې اته مقامات لري ، خپرل شوي دي .

د کتاب ټول مطالب تر يو سل او ديارلسو (۱۳۳) لويو او وړو
سرليکونو لاندې راغلي دي ، د کتاب د قلمي نسخې ټولې پاڼې
(۱۶۷) دي چې (۲۲۳) مخه کېږي ، ليک يې خاص ډول نستعليق دی
په هرمخ کې يې يوولس کرښې راغلي او د هرمخ د ليکنې سوړ
(۷۶) او اوښده (۱۳۶) ساني متره دي (۲) .

(۱) خیر البیان ،

(۲) د دې کتاب د بشپړې پېژندنې لپاره وګورئ : داستاد جيبی د پښتو-

ادبياتو تاريخ ، د خیر البیان د پښتو چاپ سريزه ، او د کابل عکس چاپتون او سريزه .

د «دېستان مذاهب» مؤلف او اخوند دروېزه د خيرالبيان په باب ليکلي چې د اکتاب بايزيد په خاور وژبو: پښتو، فارسي، عربي او هندي ليکلی خو په ياده شوې نسخه کې يې - يوازې خومخونه خلور ژبېز وو او نور کتاب هغه شکل نه درلود لکه ياد شوی چې دی، خوله ټپکه مرغ په ۱۳۶۲ ش ۱۹۸۳ع کال د پښتوخوان محقق سناغلی زلمی هېوادمل هندوستان ته ولاړ او هاتې يې د هند د سالارجنک په موزيم کې د - خيرالبيان يو بشپړه نسخه وموندله چې سرتريايه په خلور عربي، فارسي، پښتو او هندي ژبو ليکل شوی او دجمله پلوه هم د لومړۍ نسخې د بې چنده ده،

د نسخه (۴۴۸) پاڼې لري چې هرمخ يې (۱۷) کرښې دي او ميرزا محمد رويني په ۱۰۷۹ هـ ق کال خطاطي کړې ده. د دې نسخې په خپرېدلو سره به چې، د سناغلي هېوادمل تر کار لاندې ده، د خيرالبيان په باب نوې خبرې او انکشافات شي (۲).

۶- حالنامه :

حالنامه هم د بايزيد رويني مشهور کتاب دی، چې بيا وروسته د ده د يوه مريد علي محمد مخلص په وسيله بشپړه شوې ده.

(۱) د هند د کتابخانې پښتوخطي نسخې، زلمی هېوادمل ۹۰۰ - ۱۰۰ مخونه.

ددې کتاب په اوله برخه کې د بایزید د ژوند تفصیلی حالات راغلي او په نورو برخو کې یې دده د اولادې او مریانو حالات لیکل شوي دي.

د دې کتاب یوه نسخه د علیګر په ختیځ کتابتون کې په (۹۲۰/۳۷۰) نومره خوندي ده، او (۵۲۶) مخونه لري، له دې - نسخې نه د پنجاب یونیورسټي د کتابتون له پان هم یوه نسخه نقل شوې ده (۱). او د پنبو اکیډمۍ پېښور په کتابتون کې یې هم یو نقل شته (۲).

په دې اثر کې لویه نیمګړتیا داده چې د پېښو کلونه ډېر کم پکې ښودل شوي بلکه د نشت په شمېر دي، پېښې هم پرله پسې - نه دي، د حالاتو په منځ کې منظوم کلام شروع شوی، یوه خبر پر بېردي بلې ته وهانګي (۳). همداراز په دې اثر کې دا هم یو لوی کمی دی چې د هغه جګړو تفصیلات نه لري چې ده دخپل ژوند په وروستیو د وښوونکو په ګډون له غلامانو سره کړي و (۴).

- (۱) د پنبو ادبیاتو تاریخ، ۲۹۸ مخ، پنبو مجله، ۲ کال، ۴ ګڼه، د محمد شفیع دمقالي پښتو ژباړه، د روښانیان د مغلو تاریکینو ورځه خزان، د ۱۳۶۰ مخونه.
- (۲) د پنبو اکیډمۍ د مخطوطاتو فهرست (قلمی)، د کتابت الحرف ترتیب او تالیف.
- (۳) د روښانیان، ۹۵ مخ. پنبو مجله، ۲ کال، ۴ ګڼه، د دکتور محمد شفیع مقاله.
- (۴) پنبو مجله، ۲ کال، ۴ ګڼه.

۷- درویشان یو نومورکی تالیف :

د کابل د خطي نسخو په کتابتون کې استاد حبيبي یو مجموعه موندلې چې په دې مجموعه کې یوه رساله یقیناً د بایزید روښان تالیف ده او دده یوه مرید چې همدان نومېږي په (۱۰۴۳ هـ) کال کښلې ده.

دا رساله د رساله غوثیه له نیمګړې نسخې نه وروسته په نیمګړي ډول شروع شو او یو ځای په واضح ټکو پکې لیکل شوي دي :

« قال بلزید مسکین : مع الساکن ذکر الله فضيلة و ذکر الله فريضة لا یذکر للانسان شیء بغير معرفت الاسم و چون ترا از خدای پرسند ، چه جواب میدهی و چه جواب میگوئی؟ آن روز دروغ گفتن بکار نیاید و به دروغ نگذری و نجات نیابی که خدای تعالی به دروغ گویان لعنت گفته است کما قال فنجعل لعنة الله علی الکاذبین ... » .

داش هم لکه درویشان د حنین نور و آثار و غونډا په عربي او فارسي دی او د لیکوالۍ بڼه یې هم دده نورو آثارو ته ورته ده او چې په صراحت سره د بایزید میګین نوم اخلي دا هم د خیر البیان ، صراط التوحید او مقصود المؤمنین سره سم دی او بل دلیل دا دی چې دا رساله داسې ختمېږي :

« قال بايزيد مسكين ابن عبدالله : راحت روح کان وصف
الله و عذاب به صفة البشرية ، فكل راحة يهلك عن الانسان
بخير وصف الرحمن . »

اين رساله مختصر کړم تمام عاملان ش امن يا بد جاويدان
تمت تمام شد ، کار من نظام شد ، اميد وار است بالطف
باري ، همدان ابن شيخ نعمت (۱) ، مرید ميار و سنان
انصاري تحرير في تاريخ ۱۰۴۳ ق (۲۱، ۲۲)

ددی صراحت او نور و دلیلونو له مخې استاد دا اثر
د بايزيد و سنان يو بل وړک اشکني چې د دوی په لاس
را پيدا شوی او د بايزيد و سنان د آثار و علاقمندان
و رسراشنا کيږي ، خو نوم يې ش او سه نه دی ښکاره
چې دا دده کومه رساله ده ؟

۸- مکتوبات :

ډاکتر جهانگیر په اورینتال کالج مکین کې په خپله
مقاله کې د و سنان له لیکونو څخه دده مکتوبات ، همدیاد کړی دی
خو څرگنده نه ده چې دا دده د نورو لیکونو مجموعه ده -

(۱) اصل : نیعمت . (۲) اصل : (۱۴۳) خود همدان په هغه مهال کې
چې په همدې مجموعه لگول شوي داسنه ۱۰۴۳ هـ او د مجموع د همدې سري
په لاس تر خیر البیان اتلس کاله پخوا لیکل شوي ده -

(۳) جیبی ، استاد عبدالحی ، د خیر البیان د عکسی نسخې سره .

اوکه مطلب يې حالنامه وي (۱) .

د تار يخو نو له دې ليکنو څخه چې بايزيد روښان
د شاهخوا حکمرانانو د دربارونو او د علماؤ مدرسو
ته دخپل مسلک په باب داستاخيؤ په لاس ليکونو استوې
دا خبره تاييدېږي چې دده مکتوبونه دې همدراټول شوي
وي او خصوصاً داچې ده دکابل حاکم ته دروښانيانو
د وژلو له کبله يوليکلې پړوتست استوې دی (۲) دا خبره
لاښه ټينګوي .

۹- واجيد دی شلوك :

د خير البيان مصحح او محشی بنا علی قاسمی ليکي چې :

« واجيد دی شلوك » د پنجابی يو منظوم کتاب دی چې
« اونکار ناتھ » ترتيب کړی ، د ځينې خلکو دا خيال دی
چې ددې ليکونکی همدغه بايزيد دی (۳) .

د اکثر محمد شفيع بيا وايي چې په تذکرۃ الابراړ کې ليکل شوي
دی چې د بايزيد د جوګيانوسر همدغه تړون وې ، خو په حالنامه

(۱) قاسمی ، عبد القدوس ، د خير البيان سرين ۱۵ ، مخ .

(۲) په پښتو مجله کې د د اکثر محمد شفيع مقاله .

(۳) د خير البيان سرين ۵۰ ، مخ .

کې په دې باب کوم واضح شهادت نشته ، خو که باينيد هم هغه واجيد وي چې شلوك يې نظم کړي (لکه د جانلندر د- انصار يا نو خيال ده) نو دا معلومېږي چې باينيد دعوامي هند رواياتو کافي علم لرلو او د حالناې د مرتب حيني اشعار به يقيناً د هغه اش په بناء ليکلي شوي وي چې د شلوك اغېزه پرې شوې وه (۲۳).

د باينيد روښان د ليکنو په لړ کې دا اش د « وجيد ادي شلوك » په نامه « د پښتو ژبې د زده کړې لارې » نومې کتاب هم يا د کړي دي (۲۴).

استاد حبيبي له دې کبله چې د دې اش او د مکتوباتو پته نشته دا دواړه ليکني د باينيد روښان په آښادونکي نه شمېري (۲۵).

۱۰- د روښان شعرونه :

تر اوسه د باينيد بشپړ شعرونه په لاس کې نه وو. خو د حينو ليکنو له مخې دا اېټکل کېده چې ده دې بشپړ شعرونه هم ويلي وي .
لومړی به په کابل کې د روښان د بندي کيلو په باب د —

(۱) پښتو مجله ، د ډاکټر شفيع مقاله .

(۲) قاضي فضل غفران او گل افضل خان ، « د پښتو ژبې د زده کړې لارې ».

پېغور اکيل پيښور ، د پېښور يونيورسټي ، ۱۹۷۱ع ، ۱۲۲ مخ .

(۳) استاد حبيبي ، د عکس خپل بيان سرينه .

پښتو ادبیاتو د تاریخ دا روایت چې د معارف له خولې یې لیکلې،
ولولو:

«میرزا محمد حکیم پیرروښان په سیاه چاه کې قیدی
کړی ؤ، مگر پس له څو وخته چې یې وکتل دی هلته ژوند
او دېر اشعار یې په دغه تور زندان کې ویلي وو...» (۱)
اڅوندوښه سرېره پر دې چې د مخزن په پای
کې د بایزید روښان د څلور ژبي خیرالبیان یادونه
کوي د مخزن په سرینه کې دده د پښتو اشعارو په باب
لیکي:

«و آن ... بن بان افغانی شعر میگفت ... و شعرهای
لایحی په افغانان مېخو د ...» (۲)

دار وایتونه ښيي چې بایزید روښان بشپړ شعرونه
هم ویلي دي، خو ځینې کسان دده خیرالبیان شعرګڼي،
نو ځکه له دې خبرونه مراد خیرالبیان بولي، لیکن دحالتا چې
دا صراحت چې: «(بایزید) اول سهری ؤ چې پښتو قصیدې،
غزلې، رباعیات، قطعي، او مثنوي یې جوړ کړی، چې دده
له اول ځینې کسانو یو-یو یا دوه-دوه نظمونه ویلي وو
او بس» (۳) په دې باب چې بایزید روښان بشپړ شعرونه—

«د پښتو ادبیاتو تاریخ، د وهم ټوک، ۲۷۲ مخ.

(۲): مخزن، قلمی نسخه.

(۳) حالنامه: روښانیان د مظلوم تاریکیان، ۱۳۵ مخ. پښتو مجله، ۱۳۵۸ تر شمع مقاله.

ويلي او دشعرونو د پوان يې درلود ، دهیڅ ډول شک ځای نه .
پرېن دی .

همداراز د روښانيان په کتاب کې د بايزيد يو فارسي
شعر هم قيد شوی دی چې ښکاري دا شعر هم له حالنامې
نه اخيستل شوی وي (۱)، که څه هم شعري کمزوری دی خو
څرګند وي چې بايزيد روښان د دې شعرونه هم ويلى وو .
خو اوس د فرحت المجتبى ، له ترلاسه کېدلو نه څرګنده شو
چې بايزيد شعرونه ويلي او لکه حالنامه چې وايي قصيده يې
انشاء کړي دي (۲) .

۱۱- سرودونه :

د حالنامې د ښکې له مخې بايزيد روښان د پښتو موسيقي
په برخه کې هم لوی خدمت کړي دي او هغه دا چې په پښتو
موسيقي کې يې د سلوک او رزم سرودونه جوړ کړل او حالنامې
دده له خوا دا شپږ جوړې سرودونه ياد کړي : ناسري -
(ده ناسري) پنځه پردې ، څلور پردې ، د جنګ آهنگ ، د
شهادت مقام . په بايزيد باندې سرود له وروکوالۍ اغېزه
کوله او چې سرود به ويل کېده نو دی به په وجد کې راغی (۳) .

(۱) د روښانيان د مغلو تاريخيان ، ۶۸ مخ .

(۲) فرحت المجتبى وروسته درې نډل کېږي .

(۳) د روښانيان د مغلو تاريخيان ، ۱۳۵ مخ . پښتو مجله ، د ډاکټر شفيع مقاله .

د روښانيان، مؤلف د دوهم امير خسرو لقب و رکړی دی،
 په همدې توگه موږ هم دده سرودونه د يوه اړخپناک
 اثر په توگه يادولای او قيدولای شو.

۱۲- فريحت المجتبیٰ :

دا د بايزيد روښاني منظوم اثر دی چې د ښاغلي زلمي
 هېوادمل په زياراوهاند د علم نهغه ته ور وپېژندل شو.
 ارواښاد دوست محمد به بېخ په کندهار کې د روښانيانو د
 مکتب يوه نيمگړې نسخه درلوده چې په ۱۳۵۳ ش (۱۹۷۴ ع)
 کال پښتو ټولنې ترې رااښوده او د روښاني رسالې په نامه
 يې خپره کړه؛ بيا په کندهار کې ښاغلي زلمي هېوادمل
 د دې کتاب تر دې نسخې بشپړه نسخه پيدا کړه چې هلته
 ليکل شوي وو: «د تصنيف د مياروښاني دی، خو کله چې
 دی هند ته لاړ، هلته يې د ديلي په ملي موزيم کې د همدې
 کتاب يوه بشپړه نسخه ومونده چې نوم يې فريحت المجتبیٰ،
 دی او په دې اساس ثابته شوه چې دا اثر هم مياروښاني
 تاليف کړی دی. اثر سرتر پايه د قصيدې په بڼه، دلنديو
 په سجع: «ينه» ويل شوی او روښاني تصفي روښاني کړی.»

«روښانيان، ۱۳۶ مخ.

«خير البيان، د حبيب الله رفيع سرينه، د قاسم بنوي چاپ، ۲۰ مخ.

(۹) «خورپان»؟

استاد حبیبی لیکي چي راورتي د خپل پښتو گرامر په سرينه کي خير البيان د «خورپان» په نامه ياد کړي دي (۱) خودسراف کيړ و د دي پتهانز په اردو ژباړه کي په واضح ټکو ليکل شوي چي د بايزيد د پر مشهور آثار خير البيان او خورپان دي (۲)، اما په دي برخه کي يې کوم سند نه دی وړاندې کړی.

کله چي په دي باب له استاد حبیبی سره وغږېد م هغوی وويل چي په دي نامه که د بايزيد کوم اثر وي ، نو ښايي چي دا «خورپان» د «خورې پان» او ښتي شکل وي.

زما اټکل دا دی که پير روښان «خورې پان» لري نو د ابه هماغه ښکته بات «وي چي وړاندې ياد شو» نو ځکه ما «خورپان» ته د بايزيد د آثار و شمېر ور نه کړ او د سوال يې په نښه مې قيد کړ.

(۱) : حبیبی ، پوهاند عبدالحی ، د پښتو ادبیاتو تاریخ ، (۳۰ مخ

(۲) : سراف کيړ ، پتهان ، د سيد محبوب علي اردو ترجمه ،

پښتو اکاډمي ، ۱۹۶۷ع کال ، ۲۸۱-۲۸۲ مخونه .

(۶)

روښان د ولایکني

تر دې ځایه مو د بایز پید روښان هغه لیکني او آثار یاد کړل چې پخپله زموږ په لاس کې وو او یاد تاریخي سندونه له مخې دده کښل شوي دي، او س به نو هغه لیکني یادې کړو چې په ترلاسه شویو نسخو کې د لیکوال نوم نشته خو د اټکل له مخې یې دده بللای شو:

۱۳/۱ - رساله غوثیه:

دا استاد حبیبی له خوا د بایز پید روښان دیوه نوموړي اثر د راپیدا کېدلو په برخه کې هو ويلي و چې له دې اثر سره ځینې نورې رسالې هم په یوه پښتۍ کې گڼه لی شوی دی چې په هغو کې یو هم رساله غوثیه ده، دا رساله د پای پاتې نه لري نو ځکه یې مولف نه دی ښودل شوی، خو استاد حبیبی -

اټکل کوي چې د دې رسالې د ليکوالۍ د ډول او مطالبو ادا
 د پيررو بڼان آثارو ته ورته ده ، که موږ د دغې رسالې شباغت
 درو بڼان له نورو آثارو سره په مضامينو او ناوې عربي انشا
 او ماتو کړو د دري منظوماتو کې وگورو نو ضرور د افکر پيدا-
 کېږي چې دغه رساله غوښه به هم د بايزيد تاليف وي (۱).

«۱» استاد جيبی ، د عکسۍ خير البيان سريزه ، ۳۳ - ۳۴ مخونه .

(۳)

دروېنان پيروانو ليکنې

باينيد روېنان دېر پياوړې او ايماندار ملګري
 درلو دل چې ټول د سياست په ډګر کې سربېره د ادب او عرفان
 په ډګر کې هم کې ندي وو او اکثر و يې لکه دده غوندې
 پر دوو، درېو او ان څلور و ژبو ليکنې کولای شوې، چې
 دلته يې د ليکوالو ملګرو په ليکنو غږېږي و:

«ارزانې»

دباينيد له تکړه ملګرو نه يوه ارزانې دی چې لکه
 ده غوندې يې په څلورو ژبو کښې کولای شوې او شعرونه
 يې ويل، سربېره پر هغو آثارو چې ده ليکلي، ځينې کسان -

و اياي چې د خيرالبيان په ليکلو کې هم لاس لري (۱)، او مياړ
 روښان^۵ پښتولیک دود رساله دده په سپارښتنه ليکلی ده.
 خو په خيرالبيان کې داسې برخې نه ليدلې کېږي چې هغه دې
 له بايزيد نه پرته بل چا ليکلي وي او خصوصاً دا چې خيرالبيان
 بايزيد روښان په يو ازې ځان ليکلی له هغه وصيت نه هم
 ښکاري چې حالنا هې قيد کې او ده خپلو ملګرو ته د مړينې
 په وخت ويلې و چې ما هرڅه په خيرالبيان کې ليکلي او زما
 لارښوونې د خيرالبيان په وسيله بشپړې شوې دي (۳)، او
 هم د رسم الخط د رسالې په باب دا خبره سمه نه ده ځکه
 بايزيد پخپله د دې تور وټاکل خدایي الهام بولي (۴).
 دارزانی لياقت او علمي قوت دومره زيات ؤ چې
 حتی مخالفينو هم سترګې نه شوې پرې پټولای چې اب-
 اخوند دروېزه هم دده فصاحت او تېز فلهمي منلې ده (۵).
 ارزانی په قام سمرېن، نمنند، خوېشکې او د قصور
 اوسېدونکی ؤ، د پلار نوم يې برهان ؤ (۶)، او دوه نور-

(۱): تذکرۃ الابرار، ۱۳۹ مخ. روښانيان ۹۳ مخ او نور.

(۲): ورکه خزانده، دوهم ټوک، ۲۰۰ مخ او داسې نور.

(۳): پښتو (مجله) ۲ کال، ۴ ګڼه د ډاکټر محمد شفيع مقاله.

(۴): وګورئ د خيرالبيان د سرڅوړلس مخونه. (۵): تذکرۃ الابرار ولايتي، ۴۹ مخ.

(۶): د مطلب دده پخپل دېوان کې راغلی دی.

اديبان ملاعلی او ملاعمر چې دوی هم د پير روښان پير و ان و
 دده ورونه وو (۱). عبدالحليم اثر يې له دې چې سند ونيږي
 دده نوم محمد عزيز ارزاني ليکلی (۲)؛ د ارزاني ژوند دده
 دخپلې وينا له مخې تر يونز اولسم (۱۰۱۰) لېږد (ه.ق) کال
 پورې يقيني دی:

داغزل په تاريخ ښکلی په حساب د دوست «دغ» دي

«غین» زړه دال «پي څلور» په شپږ يا حساب ده ووهي (۳).

ده هم لکه د پير روښان غوندي ډېر آثار ليکلي
 چې تر اوسه يې دا ليکنې تر لاسه شوي او يا په آثاروکې يادې
 شوي دي:

۱/۱۴ - د ارزاني پښتو دېوان:

ارزاني په پښتوکې يولوی دېوان کښای دی چې تر ټولو
 بشپړ نسخه يې استاد جيبی ليدلی ده، استاد جيبی د يادښت

(۱) د پښتو ادبياتو تاريخ، ۲۸۲ مخ.

(۲) د لغاتې رابطه او روحاني تړون، ۵۳۵ - ۵۳۷ مخونه. ښايي دا اشتباه

ښاغلی اثر ته د ارزاني له دې شعر نه ور پېښه شوې وي: دې پر خوښکم کې عزيزه دواله لومړي پران کې

حق دلته له عزيز نه په هېڅ ډول دامقصد نه راوځي، چې دادې دده نوم وي، بلکه
 د شعر نه دوی معنا وې اخيستی ش، ياد اچې د دوی کورنۍ په خوښکم کې عزيزې يا عزيزې خپل
 دي او يا يې مطلب دادې چې د دوی کورنۍ په خوښکم کې يوه درنه او مخزنه کورنه ده.

(۳) د ارزاني دېوان، ۸۸ مخ، د پښتو د کتابتون لاس کښلی نسخه.

له مخې دې نسخې او یا پاڼې غزلې درلودې چې (۱۴۰) مخه کېدلې،
 (۱۴۰) پاڼې پخپلوینې وې چې دوه سوه اتیا مخه کېدلې، په هر
 مخ کې یې پنځلس کرښې وې، چې په دې شمېر یې ټول بیتونه
 شپږ زره کرښې ۰ استاد حبیبی د نسخې د پېښور په بالامانی کې
 د سید فضل صمداني په کتابتون کې لیدلې وه (۱)، د ده د ډېوان
 یوه بله نسخه د برتېش موزیم د پښتو په قلمی نسخو کې په
 (۲۲۹۶) نومره خوندي ده (۲)، ښاغلی رښتین د نسخې دارناني
 په خپل قلم کښي (۳)، خو د برتېش موزیم په فهرست کې دا ټکي
 نشته، د دې ډېوان د یوې نسخې نقل د ښوایه کتابتون
 کې هم شته (۴)، د دې ډېوان یوه نسخه د پېښور د موزیم
 په کتابخانه کې هم وه (۵)، د پېښور د پښتو اکیډمۍ په کتابتون
 او د محمد نواز خټک سره یې هم د ډېوان نسخې شته (۶)، او هم
 دارناني د پرش غزلې ښاغلی همېش خليل د ورکې خزاني په لړۍ
 ټوک کې خپرې کړي دي (۷).

- (۱) استاد حبیبی قلمی یاد دښت. (۲) د برتېش موزیم د پښتو نسخو کلاک، مخ، ۸۹، ۱۹۶۵ ع.
 (۳) وګورئ: هېواد، ۱۹ کال، ۱۶۰ ګڼه، ۱۳۴۶ ل. د زمري ۲۳، د ښاغلي رښتین پښتو دخلې نسخې لړۍ
 (۴) په دې لیکنه کې له همدې نسخې نه استفاده شوې ده. (۵) پښتو لړۍ کال، ۱۰ ګڼه، د مولانا
 عبدالقدوس قاسمي مقاله، د بایزید روښان مذهبي افکار، ۶۳، ورکه خزان، لومړۍ ټولۍ ۳۹-۹۲ مخونه.
 محمد نواز خټک دارناني ډېوان قلمي نسخې تر خپلې مړینې یوه اوونۍ وړاندې د پېښور پښتو اکیډمۍ
 ته له خپل مرستیال نورو آثارو سره ولېږه.
 (۷) ۱ ورکه خزان، ۱۸۲ - ۲۰۸ مخونه.

دار زانی د دېوان ټول شعرونه د تصوف او سلوک په باب
دي او د وحدت الوجود درانه بحثونه يې په خوښه ژبه پکې
لنځستې او د کامل پير د موندنې سپارښتنه يې پکې کړې ده.

دی پخپله هم دخپل دېوان په باب وايي :

د فقير پنبق دېوان دی دادېوان حقاني خوان دی (۱)

بيا په همدې بولله کې وايي :

دی ريخته په څلورثرو دی بيان په څو الوان دی (۲)

او ورپسې دخپل دېوان محتمليات پخپله پخپل شعر کې يادي

سره له دې چې ښاغلی هميشه خليل په ورکه خزانه (۳) او استاد

حيثي د پنبق ادبياتو په تاريخ (۴) کې دار زانی د اشعر د بايزيد

روښان او خيرالبيان په باب گڼي او وايي چې ار زانی خيرالبيان

ته دېوان ويلى دی ، خو دده دېوان له ژورې کتنې څخه ډېره

ښه څرگندېږي چې فقير ده ځان ته ويلى نه بايزيد روښان ته

او پر دې سربېره ټولو روښاني شاعرانو له ځان سره د فقير کلمه

راوړې او بايزيد روښان ته «مسكين» وايي نه «فقير» .

د فقير دېوان پنبق دی د سعدي دی له شېران

(۱) : دار زانی دېوان ، قلمی نسخه ، ۶۵ مخ .

(۲) : " " " " " " ۶۹ مخ .

(۳) : ټکوړه : ورکه خزانه ، لومړۍ ټوکه ، ۲۹۰ - ۳۹۱ مخونه .

(۴) : وگورئ : د پنبق ادبياتو تاريخ ، دوهم ټوک ، ۳۰۲ مخ .

دی خپله وینا منطق الطیر هم بولي او د لوی کلام (قرآن)
پښتو تفسیر یې هم بللې ده :

دغه شعر دی لوستلی پر خپل من منطق الطیر (۱)

* * *

دی د لوی کلام کلام دی په پښتو کښای تفسیر دی (۲)

۲/۱۵ - دار زانی بی نومه مجموعه:

دار زانی پښتو دېوان د په لاس کې شخې له مخې په ۱۰۶ مخ
کې ختمېږي او په یوه رباعي کې وایي :

د ادېوان د لته تمام دی کل د دین په اهتمام دی

چې د دین پښتو کلام دی بیان له حق اسلام دی

بیا له «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ» نه وروسته یوه بله مجموعه

پیلېږي چې تر بلو بلو سرلیکونو لاندې یې په پرله پسې

څلور پڼو مطالب نظم کړي دي . تر اوسه په پښتو کې لومړي

شاعر دی چې په څلور پڼو کې یې سره موندلې او اوښده مطالب

راوړي دي . د دې مجموعه سرلیکونه : «حمد ، نعت ، ادب ، مېوه -

داره ونه (خیر سول) د حسن منصور و صف ، د ژوند او -

۱۵: د دار زانی دېوان (قلعي نسخه) ۸۷ مخ

۱۶: " " " " " "

او مه کېدلو بيان ، نصيحت ، اخلاص بيان ، طمع ، د پنبې بناى .
 مسلمانى بيان / د شريعت بيان اوله دې وروسته يې دروېښاني
 تصوف اته پورې خپېلى ، د الله تعالى پاڅ نوم يادول ، د فلک
 ذکر د ش بيان ، د مرگ بيان ، او نور دى . د مجموعه د دېوان له
 ۱۰۶ مخ نه وروسته چې دېوان ختم شوى شروع کېږي او بيا تر
 ۳۱۸ مخ پورې رسېدلى ، خوبيا هم تدرسه شوې نه ده او نوره نسخه
 نيمگړې ده ، له دې نه ښکاري چې دارزاني د مجموعه چې د -
 روښاني لارې مهم مطالب يې پکې ويلى ، د ده دېوان نه نياته او
 لويه وه .

۲/۱۶ - د حضرت رسول خوب :

د حضرت رسول خوب دارزاني بله ليکنه ده چې ديوې بېخي
 قلعي مجموعې په اوومه برخه کې په ځانگړې توگه خوندې شوې ده .
 په دې نسخه کې په ۶۳ بېلو بېلو برخو کې د پښتو د پخوانيو
 ويناوالو ويناوې راغلي دي او د کلتور او اطلاعات وزارت
 په خطي کتابتون کې ساتله کېږي (۱) .

(۱) وگورئ : د پښتو پخوانۍ تذکرې ، حبيب الله رفيع ، د تاريخ ادب
 قولنې خپرونه ، ۶۴ مخ .

(۲) د زياتي پېژندگلوي لپاره وگورئ : کتاب مجله ، لومړي کال ، لومړۍ
 (د ۱۳۵۲ کال ودى - غبرگي) ، د پښتو ټولنيزو لومړي مجموعې " د ليکونکي مقاله .

په دې رساله کې ارزاني د حضرت محمد (ص)، يو خوب تشرېح -
کړې دی :

دا کيسه په دې څلوريزه پيل شوی :
(واوړه) ای د آدم زوی وځ به در شمی يوه لوی
که هغه خواري وویږي تا به بل کاندې له زوی

* * *

او د پای څلورین ه یې داده :
ارزاني ولې نه ژاړې خپل مقصود ولې نه غواړې
هری ستا د عمر شپې څوک ولاړې دی څوک ولاړې
همدا کيسه د عبد العزیز کاسی په جوړنگ کې د « فقیر سلیمان »
په نامه ^{د الفاظ په اړه تغیر} راغلې ده ، خو له سبک ، جوړې سبت او څلوریزې توب
نڅه یې څرگند بڼې چې ویونکی به یې ارزاني وي .

۴/۱۷ - دارزاني نشر:

دارزاني د نثر هم یوه کوچنۍ رساله شته چې د ده له بشپړه
د پلوت سر یوځای وه او استاد حبیبی خوښوونې ترې کړې دی (۲) .

۲۱، دا جوړنگ د بیانات افغانی په نامه په ۱۱۴۲ هـ ق کال په ملتان کې د عبد العزیز

کاسی په قلم کښل شوی او خطی نسخې د لیکونکي په کتابتون کې خوندي ده .
د زياتي پېژندګلو په لپاره وکړئ : ادبي ستوری د لیکونکي تالیف ، ۱۳۵۳ - پښتو ژبه .

۲۲، دا یادونه د بنو نه اړه او بناد استاد حبیبی ماته رسپارلی و .

په دې نثر کې هم لومړۍ ديني مسايل او د اسلام پښه بناوې -
 بيان شوي دي ، بيا يې دروېنا نې تصوف اته مقامات پکې څېړلي ،
 ورپسې يې روح څېړلې لکه : روح جاري ، روح مقيم ، روح امين
 روح قدسي او په دې پسې يې نور مسايل راوړي دي .

دارن آقي نثر د بيا زید وېنا نې په نسبت ډېر روان ، خون
 له وينک سره سم او سجع ډېر کمه پکې ده .

د دې نثر يو کوچنی ټوټه به د نمونې په توگه ولولو :
 « ترو ذکر دې ورکه - د سړي اندامونه خدای کړي دي ،
 د هر اندام بخره شته ، سترگې خدای کتولره کړي دي او
 خله (خوله) خدای خبرولره کړې ده ، او پوره خدای دم
 لره کړي دا ، او غوښ خدای او رېډولره کړي دي او پښې
 خدای يانه لره کړي دي او زړه خدای ياد لره کړي دي چې هيڅ
 دم د خدای له ياده مه يې تش نښاسه او مه يې وباسه » .

۵/۱۸ - چهار رما (۱) :

اخوند در وېزه په تذکرة الابراکي د ده يو کتاب د -
 « چهار رما » په نامه هم يادوي (۱) ، چې استاد جيبې په پښتانه
 کې هم دانوم راخيستی (۲) ، خو پوهاند سبتي د پښتو ادب تاريخ -

(۱) : تذکرة الابراک والاشرار ، ۱۴۹ مخ .

(۲) : پښتانه شعرا ، لومړۍ ټوکه ، ۲۴ مخ .

کې د انوم يې له کوم سنده « چار رساله - چار زبان » سې دلی (د) د ادبیاتو د تاریخ په کتاب کې يې بیا د انوم د راوړنې په حواله « چهار رساله » کښای دی (۲۰) .

څرنگه چې د دې کتاب نسخې په لاس کې نشته نو نشي ويل کېدای چې اصلي نوم به يې څه وي ، البته کېدای شي چې اخوند دروېزه دا کتاب ليدلی وي نو ځکه يې « چهار ما » بللی دی .

۱۹-۲۰-۲۱-۲۲ - د اړزانۍ عربي، فارسي او هندي شعرونه

اخوند دروېزه ليکي :

« اړزانۍ چون پټن فهم و فصيح زبان بود ، در انواع ضلالت و بدعت شعرا افغانی ، فارسی و هندی و عربي بيان کرده » (۲۱) .
اړزانۍ پخپله هم وايي :

دی ريخته په څلور ټوبو دی بيان په څو الوان دی (۲۲)

* * *

پا : هر غزل يې د دلتاری
په څلور ټوبو او بدلی
پې او بدلی دا چوتاری
د اړزانۍ افغان کټار دی (۲۳)

(۱) : د پښتو ادب تاريخ ، ۳۷ مخ .

(۲) : ه پښتو ادبياتو تاريخ ، صديق الله . درېټين ، دا د بياتو پوهنې د څلورم ټوکي له پاڼې ۹۰ .
د پوهنتون گسترې چاپ ، د اړزانۍ برخه .

(۳) : تذکرة الابرار والاشرار ، ۱۴۹ مخ .

(۴) : د اړزانۍ دېوان ، ۶۶ مخ .

(۵) : د اړزانۍ په قلمي دېوان پورې نښتي مجموعه .

حافظ عبد القدوس قاسمی لیکي :

» ده په فارسي ، هندي او پښتو درې ژبو کې شاعري کوله
او په هره ژبه کې یې یو یو دیوان لرلو ، دده فارسي او هندي
اشعار لا وړک دي (۱) .

ښاغلی همېش لیکي :

» ار ن آتی دخپل دور یو فصیح او بلیغ شاعر ؤ چې د پښتو
نه یې علاوه په فارسي ، عربي او هندي کې هم اشعار ویلي
دي ، بلکه په دغه درې واکه ژبو کې یې لکه د پښتو دیوانونه پکښې
دي « (۲) .

دا ټول پخواني او اوسني روایات څرګندوي چې ده هم
لکه خپل پېر میاړو ښان غوندې په څلورو ژبو وینا کړې
خوله بده مرغه چې د عربي ، فارسي او هندي اشعارو بېلګې
یې لاتراوسه نه دي ترلاسه شوې او دا دیوانونه یې وړک دي .

۹/۲۲ - دارزانی مګویات :

د د وښایانو پېرې خبرې په رمز او اشاره دي او خصوصاً
ارزاني هرځای وایي چې زما خبره رمز او اشاره ده ، نه پوره
خبره نشم کولای او له دې اړخه حال نشم ویلای :

(۱) : پښتو مجله ، لومړۍ کال ، څلورمه کچه (۱۳۵۹) .

(۲) : ورکه خزانه ، لومړۍ ټوکه ، ۳۹ مخ .

د فقيروينا د سره رښتيا نه وايي د ترسه

نو په دې اساس دده په شعرونو کې داسې خبرې هم راغلي چې هغه بايد هرچاته ونشي، كله چې يې دا ديوان -
نښتياوه نو دا مگوياي شعرونه به يې ترې بېل كړي اوله ځانه
سره يې خوندي كړي دي، په دې برخه کې دى پخپله صراحت -
كوي :

دال - د دې ديوان خبرې كل د زړه دى مرغلرې
واپه كوي، يې دي پيلي كل «مگوي شوي ځني لري» (۱)

او دا صراحت ښيي چې ده به د مگوياي مجموعه بېله جوړه كړي
اوله ځانه سر ساتلې وي، كاش دا خبرې هم تر لاسه شوې وای چې
د دوى دن په له اصلي خبرونه خبر شوي وای !

(۲۱) ملا عمر

ملا عمر خو پشكي دارن آئي وروڼ دى، دى هم
د علم او قلم څښتن كښل شوى، په تذكرة الابرا
او حالنامه کې يې نوم راغلى او وروستيو اخځو
هم ياد كړى دى.

۱۱: د دارن آئي ديوان، قلمي نسخه، ۹۹ مخ.

۱/۲۳ - د ملا عمر شعرونه:

د ملا عمر شعر ونه تر اوسه چېرې نه و وليدل شوي، يوازې
استاد حبيبي د پښتو ادبياتو په تاريخ کې کښلي چې دده او دده
د بدل وروړوړ علی محمد په شعرونو به د دې اثر په درېيم ټوک
کې خبرې وکړو ۱۱، تر اوسه د پښتو ادبياتو د تاريخ درېيم
ټوک نه دی خپور شوی، نو ځکه د ملا عمر شعرونه د چالاس نه
ته نه دي رسېدلي، له ماسره د عبد الفتی کاسی د «بیانات افغان»
په دوهمه برخه کې د عمر په نامه یو نظم شته، د دې جوړک
زياتې ويناوې د روښانيانو ښکاري نو ځکه زه دا ټکل له مخې
دا شعر د عمر روښاني «گڼم او دا چې د فکر او محنت له
مخې هم دا شعر د روښاني شعروانو د مکتب ښکاري، دا ټکل
لاسي پياوړی کوي، د دې شعر کسر دادی:
دکورغه تلگه خونه، ښي دريځه شته نه يې وروڼه
په کور کې دېدانو ښادی نشته لور د لور، عذابونه

(۳) علي محمد

ملا علی محمد دارن آبی بل وروړدی، دی هم ښه ادیب
او د خوښې وينا خاوند دی، په تذکرة الابرا او حالنامه کې يې

(۱۱) وکړی: د پښتو ادبياتو تاريخ، ۲۸۲ مخ.

نوم راغلی او ور و ستیوا خنوخو نوم بنو دلی دی.

۱/۲۴ - دعای محمد شایسته:

ماته د عبد الغنی کاسی له جونگ نه دمیا علی محمد په -
 نامه هم یو نظم لاس ته راغلی چې په ادبی ستوری کې مې
 خوندي کړی او اټکل کېږي چې دا شعر هم دده دی (۱).
 ځینې کسانو د حالنامې بشپړ وونکی علی محمد مخلص او دا
 علی محمد یو بللی دی، خو څرنگه چې دار زاتی پلار دده د
 خپل صراحت له مخې برهان نومېده نو ځکه ددی علی محمد
 پلار هم برهان دی، سره له دې چې د حالنامې در اغوندونکي
 علی محمد پلار دده د خپل صراحت له مخې ابا بکر کندهاری
 دی نو ځکه دواړه علی محمد، یو تن نه دی او د مخلص تخلص
 هم باید دیو له نامه سره مل کړو، نه د دواړو.

د عبد الغنی کاسی له جونگ نه دمیا علی محمد تر لاسه
 شوی شعر چې په قوی اټکل د همدې علی محمد دی یو
 خاص ډول جوړېښت لري، تصوفی مطالب پکې راغښتل شوي
 او د شعر جوړېښت یې داسې دی چې په ویلو سره یې سړی
 دیو له خاص آهنگ احساس پکې کوي او دا ښيي چې دا
 او دنورو شاعرانو دې ته ورته شعرونه به چې په دې -

(۱): وګورئ: ادبی ستوری، لومړی شاعر.

جو تک کې خو ندي دي په خاصو صوفيانه حلقو کې په يوه ځای
 وزن ويل کېدل (۱)، او چې يوځل بېرته تر شا وگورواو د
 بايزيد روښان له خوا د سرودونو د جوړولو په برخه کې -
 دده له خوا د سلوک د سرود ايجاد راپا د کړو نو بيا دا اېټکل -
 هم کولای شو چې دا خاص ډول شعرونه به له همدغه سرود
 سره چې بايزيد روښان ورته جوړ کړي وو، ويل کېدل
 او روحی تزکیه به يې ترې تر لاسه کوله (۲)، او هم د دې
 جو تک هغه شاعران چې شعرونه يې د علی محمد دی شکرته ورتي
 دي، روښاني شاعران گڼلای شو.

(۴) ميرزا خان انصاري

ميرزا خان انصاري د بايزيد روښان لمسی او د
 روښاني تصوف او لارې روښانوونکی شاعر دی.

۱-۲۵ - دميرزا خان دېوان:

دميرزا خان انصاري دېوان د دې برخې لري، دده
 دېوان په لومړني برخه کې يوه او نه ده الف نامه ده، بيا -

(۱): د دې صوفيانو حلقې په باب وگورئ: ادبي ستوري له ۱-۱۷ مخ پېړۍ؛

(۲): وگورئ: په همدې وصاله کې د روښان د ليکنو او آثارو برخه.

بولی (قصیدی)، او ورپسې بد لې (غزلې) راغلي دي، د چاپي نسخې
ټول پاڼې يې ۲۵۲ پتې دي (۱).

د ميرزاخان انصاري د دېوان نسخې د لندن، پېښور، کابل
او په ځينو نورو کتابخانو کې شته، خو نسخې يې په برتېش موزيم
کې خوندي دي، د دې نسخې يې د پينځو ټولنې په کتابتون کې يوه
يې د اطلاعاتو او کلتور وزارت په خطي کتابتون کې، يوه يې په
کوټه کې د سيال کاکړ په کتابتون کې او يوه نيمگړې نسخه يې
د ليکونکي په کتابتون کې ده او نورې نسخې يې هم په
بېلو- بېلو کتابتونونو کې شته، يوه نسخه يې چې د دوشاخو
له مخې ترتيب شوې ده په پخوانو په ۱۳۳۴ هـ ق کال د کند هاري
تاجر انوله خوا په لاهور کې د دېوان ميرزا هدا فاني په
نامه خپره شوې ده، او هم يې يوه نيمگړې نسخه هېس خليل
په پېښور کې خپره کړې ده او بيا يې نسبتاً بشپړ متن په ۱۳۵۴ هـ ق
کال پينځو ټولنې د خوخطي نسخو تر مقابلي وړسته
چاپ کړی دی. دده د دېوان خوځوښت يې د روسي ختيځ پوهنځي
د وړن په مجموعه کې هم خوندي دي (۲)، په چين بې نظير گلشن روڼ،
کې يې هم دوو يوناځوښت يې راغلي دي (۳).

(۱) د دې نسخې د لياقت پېژندنگوئ لپاره وگورئ: د نېري ۱۳۵۲ کال په لکيون

کې د ليکونکي مقاله.

(۲) وگورئ: د وړن مجموعه «کريستومات» د ۱۸۷۷ع کال چاپ ۲۵۲-۲۷۳ مخونه.

(۳) وگورئ: د پينځو پخوانو تذکرې، د ليکونکي اثر، وروستيو برخه.

دمیرن اځان انصاری په شعر کې هم روښانی لاره او
مسلك تشېح شوی دی او شعر ونه یې د ژبې له پلوه هم دارحُبت
وېدي .

(۵) - دولت لوانسې

دولت لوانسې د پښتو یو ځون شاعر، دمیا روښان
مرید او د دېوان خاوند دی ، اتهکل کېږي چې د لسمې پېړۍ
په دوهمه نیمایي کې به ن پېږېدلی وي .

۱۲۶ - د دولت دېوان :

د دولت لوانسې نه یو لوی دېوان پاتې دی چې بدلي ، بوللي ،
توحي ، دوه ايز (مثنوي) او د شعر نور ډولونه پکې خوندي دي ،
تر اوسه لومړی شاعر دی چې په رڼي عمر و مړسېږي پاړي .
ويلي او موب ته را پرې ايښي دي (۱) ، دده د دېوان يوه نسخه
په برتېش موزيم کې خوندي ده ، دوي نسخې يې دهند درامپن
په رضا لايبريرۍ کې ، يوه يې په کابل او بله د غزني د لېبرورۍ
په کتابتون کې ساتله کېږي (۲) .

(۱) : د تفصيل له پاره وگورئ : د دولت لوانسې دېوان سرين ، داستاد رشاد ليکنه .

(۲) : د دې نسخې پته ماته کمران ملگري بناغلي هېوادمل له بلوېلو اخځونو څخه ترلاسه کېږي .

یوه نسخه یې دهند په د لایبریرۍ کې شته (۱)، او چاپي نسخه
یې لومړۍ ځل د پښتو ټولنې له خوا د بایزید روښان د نه پېال -
سمینار په ویاړن موږ لاسوته راوړسېدله.
دده شعر هم لکه د نورو روښانی ویناوالو غونډې د
تصوف او سلوک له بحثونو ډک او د روښانی لارې د روښانولو
په برخه کې لکه د نورو روښانی آثارو غونډې یو کټور او د
پښتو شعر خون اشر دی.

دده دېوان پیل او په درېو دفترونو ویشل شوی دی،
دی هم د نورو روښانیانو غونډې الف ناستې لري او د شعر
محتوی یې د نورو روښانیانو سره توپیر نه لري. د دولت نوري
لیکنې تر اوسه نه دي پېژندل شوي او زموږ په لاس کې نشته.

(۶) - علی محمد مخلص

علی محمد مخلص د ابا بکر کند هارن وی او د حالنا مې
راغونډ و ټکی یو روښانی لیکوال او شاعر دی. دی په -
روښانی شاعرانو کې زیات شهرت لري، میرزاخان
انصاری او دولت روښانی یې یادونه کړې او د خونې وینا
خاوند یې گڼي دی.

(۱) دهند په کتابخانو کې د پښتو خطي نسخې، ۶۵-۶۶ مخونه.

۱/۲۷ - حالنامه :

په حالنامه کې باين يه روښان خپل حال ليکلی ؤ (موږ مخکې خبرې پرې وکړې) بيا د اکتاب د اورنگ نېټه په وخت کې دده يو عالم مريد له سره راغونډ کړ او د روښانيانو پاټي احوالونه يې پرې ورننوت کړل. د حالنامې په يوازېنځه نسخه باندې چې د عليکې په پوهنتون کې ساتله کېږي ليکل شوی :

« حالنامه ميا روښان مشکل آسان از تاليف علو خان شينواری »

خو په سرينه کې د مؤلف نوم علي محمد کند هاری د بابر زوی دی،^(۱) حينو اخځونو داسې علی محمد دار زانی وروړ بللی دی، خو دار زانی او د دې علی محمد د پلرونو د نامه سر بېلتون دا خبره يې باور کوي او موږ مخکې خبرې پرې وکړې. همداراز دا علی محمد خان د بايزيد انصاري دکورنۍ مريد او خادم گڼي نه پخپله د بايزيد، سر له دې چې علی محمد د بايزيد د لارې او سترگې مل ؤ او کله چې روښان پير از زانی هند ته واستاوه نو علی محمد او ملا عمر چې دار زانی وروڼه وو، همدلته ورسره پاتې شول^(۲)، د حالنامې په سرينه کې -

علي محمد په دې ټکو ليکي :

(۱) : کابل مجله، ۱۳۴۳ هـ ش کال، د دوهمه گڼه، د مياړوښان حالنامه، د ښاغلي رښتين ليکنه.

(۲) : تذکره الابلد، ۱۴۹ مخ (دا اثر وايي چې از زانی له بايزيد نه ولاړ، خو حالنامه وايي چې بايزيد واستاوه.)

«الحمد لله، حمد أكثراً - بعد حقیر فقیر علی محمد ابن ابابکر قندهاری
مرید و خادم خاندان بایزید انصاری قدس الله سره العزیز...»
د حالنامې میګرو فلم د کابل پښتو ټولنې او د پښتو پښتو
اکېډمۍ ته راوړلې او بڼایي چې په سپر لوسرې د روښانپالنو
په باب ډېرې نورې تاریکې هم روښانه شي.

۲۸/۲ - د علی محمد مخلص د پوان:

میرزا خان انصاری او دولت لوانی د مخلص مخلصانه -
یا دونه کوي او شاعري یې ستایي. د دده د پوان نسخې ډېرې
کمیاې دي، یوه نسخه یې په برتاش موزیم کې په (۱۷۵۶) نومره
خوندي ده (۲)، او هم د روحاني رابطې او روښاني تړون کتاب
له اخځونو (ماخذونو) څخه ښکاري چې د مخلص د دېوان کومه
نسخه د دې کتاب له مؤلف سره هم وه او دده یو نیم غزل یې -
تری را خستی دی (۳).

۲۹ - رساله:

دایوه متنوړه تصوفی رساله ده چې منظومې برخې هم لري
د دې رسالې یوه خطي نسخه د بیکال ایشیا تیک سوسایټي په کتابتون -
(۱)، کابل مجله، ۱۳۴۲ هـ ش کال، دوهمه کچه.

(۲): وګورئ: د برتانیای د خطي نسخو کتلاک، د ۱۹۶۵ کال چاپ.

(۳): وګورئ: د روحاني رابطې او روحاني تړون.

کې خوندي ده چې (۱۳)، پاڼې لري او مخلص خپل نوم داسې پکې
راوړی دی :

و مخلص، ته يې څرکند په هر اوان کـــ
مرگ، ژوندون، حشر، قیامت څو مقاماتـــه (۱)

(۷) واصل روښاني

واصل يو بل نامتو روښاني شاعر دی چې په يوولسمه

هجري پېړۍ کې يې ژوند کاوه او د حالنامې هغه نسخه چې د
دبستان مذاهب مؤلف استفاده ترې کړې، له ده سره وه
او اټکل کېږي چې د ميا واصل روښاني او دبستان مذاهب
دمؤلف ليدنه کتنه تر ۱۰۵۷ کال وروسته او تر ۱۰۶۳ هـ و کال
مخکې شوې ده (۲).

۱/۳۰ - د واصل پښتو دېوان :

د واصل د اشعارو بشپړ دېوان لاتر اوسه لاس ته نه دی
راغلی، خو د نورو روښاني شاعرانو د دېوانونو
له مخې اټکل کېږي چې ده به هم لوی دېوان درلود. د واصل
يو انځور يوه بوللې او پښتلي غزلې دملا اختر له بياض نه داستاد-

(۱) د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې، ۱۱ - ۱۲ مخونه.

(۲) وگورئ: د واصل روښاني د څو شعرونو سرچينه، داستاد عبدالکوکړ شاپه قلم.

عبد الشکور رشاد په زیار تر لاسه شوی چې د خوش شعر ونه په نامه
 د روښان سمینار له پاره د پښتو ټولنې له خوا خپره شوې او د
 د واصل د دېوان یوه بشپړه نسخه ښاغلی هېوادمل دهند په
 رضا لایبریرۍ کې ومونده چې په ۱۱۸۶ هـ ق کال ملا عطاء الله
 لیکلي او (۹۸) پاڼې لري (۱).

۳۱/۲ - د واصل الفنا مې :

د واصل درې الفنا مې چې له الف نه تر یا پورې د مریخ
 په بڼه ویلی شوی دی او په هر بند کې یې یو یو حرف عرفاني
 تفسیر لري د عبد الغنی کاسی په جونګ کې خوندي دي چې
 د کاتب الحروف په سرینه او تصحیح د کابل پښتو ټولنې له
 خوا په ۱۳۶۰ هـ ش کال د کابل مجلې خپرې کړي دي .

۳۲/۲ - د واصل درې شعرونه :

پوهاند رشاد لیکي : د تاشکند په خطي کتابخانه کې د دېوان^{محل}
 په نامه یو کتاب خوندي دی، د دې دېوان شروع داسی شوی ده :
 منکشف شد تار موز علم الاسماء
 ماسوی الله در نیاید در نظر اصلا
 د کتلاک مؤلف ورته کښلی دي : د دادیوه هندي شاعر -

(۱۷) : دهند د کتابخانې پښتو قلمی نسخې، ۱۰۳ مخ.

د پالسي اشعار و مجموعه ده^(۱) مو ن چې دې ته وگورو چې
رو بڼا نياغو په خړش بو ليکنې کولای شوې نف و يلاي شو چې
بڼايي و اصل به دري شعرونه هم ويلي وي، خو بيا هم خود
نسخه و نه کله شى پر پکې حکم نشو کولای.

(۸) خواجه محمد روبڼاني

خواجه محمد يوبل رو بڼاني شاعر دی چې په حالنامه
کې يې يا دونه شوې ده.

۱/۲۳ - د خواجه محمد شعرونه:

د حالنامې په ۴۰۹ مخ کې د خليفه خواجه محمد شعرونه
راغلي دي، سره له دې چې دا اشعار کاتب غلط ليکلي خو بيا
هم لوستل کېدای شي، ژبه يې کندهاري ده او د شعرونو
بحر يې لنډ دی.

ما ته يو جونگ لاس ته راغلی چې په پېښور کې بڼايسته خان نومي
کښلی دی، په دې جونگ کې د خواجه محمد په نامه پاړسي خوندی
و، دا شعرونه دوه ډوله وو، يو ډول يې لنډ بحر کې په يو مخه

(۱) : وکړی : د همدې شعرونو سريره ، ۱۶ مخ.

(۲) : رو بڼايان يا د مغول تاريخيان ، ۱۱۹ مخ.

دول لیکل شوی وو، چې دواړو دولو بېلې - بېلې بڼې درلودې
او دیوه شاعر نه بکار، کېدل، خو کله چې د خواجه محمد له -
دېوان سره مخامخ کېدل، نو له هلمته وموندل شول، اوس چې دا
موضوع رابرسېره کېږي، زه فکر کوم چې دا خاص ډول
شعرونه دي چې په لنډېجر کې ویل شوي دي همدې خواجه
وي چې د کتاب او راغونډونکي له خوا به د بڼې په دېوان
ورکړ شوي وي او یا هم څرنگه چې خواجه محمد بڼې پخپله
د تصوف او سلوک د لارې لاروی ؤ، نو ښايي چې دې به د
باينيد پير د کورنۍ مريد ؤ، دا خبره په دې هم
پياوړې کېږي چې بڼې د باينيد روښان مخلصان و او
خصوصاً دده د اېو بيت خو دا ټول لاسي پياوړې کوي؛
پير روښان د میان علی د میان پنجوشه

هسې پورته پسې تللی د انخښ دی (۱)
او همدې خواجه بڼې د عالمانی د راغونډونکي معاصر او د لارښوونکي زېږونځي لارښوونکي وو

(۹) کریمداد

کریمداد دروېښانی کوږنه یا روښانی لارې یو تکړه غږی دی
چې د دېوان تر لاسه کېدلو یې له نغږ موروکي نه راویوست، فکر
کېده چې دی به د جلال الدین زوی کریمداد (چې د باينيد روښان
لسی دی) وي، خو په پايله کې د «بڼې» ټکي دې -

ددی خیال ماتی و رانه کپی ده (۱)

۱/۳۴- دکریمداد پښتو شعرونه:

دکریمداد روښانی د پښتو شعرونو نیمګړی دېوان تلاس شوی چې د انډیا آفس لندن په کتابتون کې ساتل کېږي، له دې دېوانه د پېښور پښتو اکیډمۍ نقل اخېستی او خپور کړی یې دی (۲).
ددېوان سره یو ټولګی نون پورې رسېدلی او د اښکار وې چې دده دېوان یوه برخه حتی زیاته برخه نیمه خوا شوې ده، حکم موږ وینو چې د اکثر و شاعرانو د ژبه وړاندې، په دیفو کې دېرې غزلې خوندي کېږي.

دکریمداد شعر خوب او روان دی، ځای په ځای یې لکه د نورو روښانیانو غوندې دکامل پېښ وجود ضروري ګڼلای او بایزید روښان یې د دین سقراط بللی دی (۳).

۲/۳۵- دکریمداد پاپسی وینا:

دکریمداد د پښتو دېوان په پای کې دده پاپسی وینا هم.

(۱): دکریمداد دېوان سرینه.

(۲): د دېوان د پښتو اکېډمۍ له خوا په ۱۹۹۳ کال په سلونو کې خپور شوی.

او په سرینه کې یې دده په ژوند او وینا عالمانه او محققانه رڼا اچول شوې ده.

(۳): د تفصیل له پلوه وګورئ: دکریمداد دېوان.

راغلي ده او ښاي چې پاړسي وينا يې هم وکوله نه وي تر لاسه شوې او له منځه تللې وي .

د کريمداد په دري شعر ونوکې دده نوم نشته بلکه د عيشي په نامه راغلي دي او هم په دې شعرونو کې ځان عيشي بنگېښي لې خوشترکنده نه ده چې ددې دېوان مصحح ښاغلی خيال بخاري - دا کلام يوازې له دې امله چې د کريمداد له دېوان سره موندلې راغلی ، دده بولي او که بل کوم دليل هم لري .
په هر حال تر اوسه دا وينا هم دده بله کښې او موندلې د کريمداد پاړسي وينا بولول .

۱۱) قادر د روښاني

قادر داد هم يو روښاني شاعر او د خوبې وينا تنښت دی ، د ورکې وينا راپېدا کېدو او په خيبر ادب او ورکه خزانه ، کي يې خوندي کېدلو داد ب په نېم وپېژانده ، دی هم د روښاني دکورنۍ غړی او دده کودی ؤ ۱۱) .

۱/۳۶ - د قادر داد شعرونه :

د قادر داد د بقله وينا لاتر اوسه نه ده تر لاسه شوې ، يوازې -

۱۱) : وگورئ : ورکه خزانه ، ۳۹۴ ، ۲۹۵ ، ۲۹۶ مخونه .

پنځلس پاڙي يې په وړکه خزانہ کې راغلي دي ، شعر يې خون،
روان او د روښاني لارې روښانو ننگي دي او هم دده په شعر
کې د مينې سوي ترانې راغلي او پر روښاني ادب يې عشقي وينا
هم وړنځي ته کړې ده (۱) .

۱۱۱) اورکزی

اورکزی هم د روښانيانو يو متاخر شاعر دی چې
د دولسمې پېړۍ په دوهمه نيمايي کې يې ژوند کاوه ، دده
وينا لومړۍ حل د خيبرادب او بيا ورکې خزانې خوندي کړې ده
اورکزی يې نوم نه ښکاري ، برېښي چې دی به په قام اورکزي
ؤ ، معلومه نه ده چې دده نوم به څه ؤ ، په گوته کې د
ښاغلي سيال کاکړ په کورني کتابتون کې د قابل اورکزی
په نامه يو دېوان خوندي دی چې د احمد شاه بابا په وخت کې
ژوند کاوه (۲) ، اوله روښاني اورکزي سره يې د ژوند
وخت يو دی نو کېدای شي چې قابل اورکزی همداروښاني -

۱۰۱۰ دده دوينا او دده د پېژندگلۍ له پاره وگورئ: خيبرادب ، مراد
شينواری ، ۱۹۵۸ع کال ، له ۳۶ تر ۴۲ مخ پورې ، وړکه خزانہ لومړۍ
۱۹۶۰ع ، له ۲۰۹ تر ۲۲۲ او ۳۹۵-۳۹۶ مخونه .
(۳) : د اخبره ښاغلي سيال کاکړ نامه کړې ده .

اورکزی وی ، خوبیا هم دا خبره هله سپینیدی سې چې د قابل
اورکزی دېوان ولوستل شي .

۱۳۷- داورکزی شعرونه :

اورکزی د دېوان خاوند ښکاري ، خواښه عشقی شعرونه
لري ، خومون ته یې د کو تو په شمېر شعرونه لاس ته راغلي دي ،
د روښانه لارې تکه لاروی او د روښان پیر کلک علاقمند
دی ، وایي :

رامد د بایزید مکین کړ په تقوی کې مې متین کړه
د عقبی د معاش فکر ، همد د ده په رهبری کړم

۱۳۸- شیخ آدم روښانی

آدم د پښتورغونې دېوان لرونکی شاعر دی چې په یوولسمه
هجري پېړۍ کې یې ژوند کړی او د اشنغر په شا وخوا کې
استېدلی دی ، دا ورنگ زېب د واکمنۍ په وخت کې یې ژوند کاو
او خواښه شعرونه یې ویلي دي .

۱۳۸- د آدم دېوان :

له آدم نه یو بشپړ دېوان پاتې دی چې نسخه یې ښکېلای
او لوېدیځي لري ، تر لاسه شوې پاڼې یې ۱۰۸ دي او تر لاسه شوې-

وينا يې دوو نيموزرو بيتونو ته رسېږي او وايي :
 د دوو بين قلا به کهم پرې دې وې وې
 برکت مې په اواز کې د کامل شسته ۱۱

۱۲) ميرخان روښاني

ميرخان هم يو لرغونی روښاني شاعر دی چې ميرانزا-
 حنان د روښاني شاعرانو په ډله کې ياد کېږي او د دولت
 په دېوان کې يې يوې اوږدې قصيدې ځای نيولی دی.

۱/۳۹ - د ميرخان دېوان :

د ميرخان د دېوان يوه نسخه په تاجکستان کې له عبدالغني
 ميرانزايف سره وه چې تر اوسه سپېله شوې او خپېله شوې نه ده وټه.

۱) ادبي ستوری ، د ليکوال اش ، دوهم ټوک ، ۱ - ۲۴ مخونه .

۲) هدا پورتنی اش ۲۵ - ۲۸ مخونه .

(٤) روښاني ډوله ليکني

روښانيانو په پښتو ادب کې داسې لاره پرانستې ده ، چې
حتی دده مخالفانو هم په دې لاره له تلو نه ډډه نشي کولای
اڅوند در وېزه ځان مجبور ګانه چې لکه د بايزيد روښان
غوندې مسجع نثر وليکي او زامنو او ملګرو خړي پخپلو ليکنو
کې حتی په هغه لاره هم پل اېښي چې در وېزه هغه د بايزيد
روښان د کفر دليل ګانه لکه وحدت الوجود چې د در وېزه د
د کړکېله په وينا کې هم په ډېر ګه خوله تائيد شوی او دا کار
هم ثابتوي چې له روښانيانو سره د در وېزه يانې مخالفت د دين
او عقيدې په اساس نه بلکه د پردو او د پښتنو د ښه ژبه په لاسه
له دې نه چې تر شپي پخوانيو وينا والو ځينې داسې ويناې
هم شته چې ظاهر خود روښان پير او روښاني لارې يا دونه
نه لري ، خود وينا الفاظ او محثي يې دا شاهدي ورکوي -

چې دا ويناوال هم د روښاني روښانه لارې لاروي دي او -
 دلته دڅو همدغسې ويناوالو د ويناو او ليکنې يادونه کېږي .
 زه اټکل کوم چې دا کسان هم روښان وو خو څرنگه چې د وينا
 په ترلاسه شويو نمونو کې يې صراحت نشته نو ځکه پر پکړۍ
 حکم نه پرې کوم او دا وړو او پلنو څېړنو په هيله يې د دې
 ليکنې پلمنه کې لېندويان راځايم .

« اخوند ميا داد »

اخواند ميا داد د پښتو صوفي شاعر دی چې د اټکل له مخې يې
 په يوولسمه پېړۍ کې ژوند کاوه ، موږ په روښاني
 شجره کې د بايزيد روښان يو لمسی چې د جلال الدين نوي دی ،
 د ميا داد په نامه پېژنو او هم د روښان په پلارڅه شجره کې دده
 يو دتره کېوسی هم ميا داد نومېږي .

١/٤ - د ميا داد شعرونه :

د ميا داد يو هغه شعر چې د عبدالغني کاسي له جونگ نه
 زما لاس ته راغلی دی روښاني جوړه لري او د خاصې صوفيانه
 حلقې (چې مخکې ياده شوه) سره اړه لري ، همداران دده څو
 شعرونه د ملا ښايسته خان په جونگ کې هم شته (چې ما په
 ادبي ستورې کې خوندي کړي دي) قاضي عبدالحليم اش د —

د شېخ رحمار کا صاحب خلیفہ کنہی او د اتمانز وی پی بنودی
 دی، دده د ثوند زمانه یې له ۱۱۰۰ هـ کال نه را ورسته
 ایتکل کړې ده، زه له دې کبله چې دده یو تر لاسه شوی شعر
 د خاصې صوفیانه خلقې سره اړه لري ایتکل کوم چې اخوند میا داد
 به روښانی شاعر و، دده د پوهان یوه نسخه په کهنه کې د ښاغلی
 سیال کا کر په کتابتون کې خوندي ده (۲)، نو کله چې دا نسخه
 و خپرل شي امکان شته چې داسې ټکي تر لاسه شي چې دده په
 روحانیت سر پرې دده روښانیت هم ترې تر کون شي.

(۲) شېخ فرید

شېخ فرید هم لرغونی شاعر دی او د وینا پېژن
 پاتې دي.

۱/۴۱ - د شېخ فرید شعرونه:

دده یو شعر ښاغلی اش په خپل تېر هېر شاعران کې خوندي
 کړی اوله یوه هغه جوړک نه یې چې په قصود کې لیکلی شوی،
 راخیستی دی.

خړنگه چې له یوې خوا په تېر هېر شاعران کې (۳) دده -

(۱): تېر هېر شاعران، ۱، ۲، له ۲۹ مخ نه وروسته.

(۲): دا خبره سیال کا کر راته کړې ده.

(۳): تېر هېر شاعران، ۲۷ مخ.

راغلی شعر دروېښانی صوفیانه خلقی د شعرونو په چوکاټ کې ویل شوی او له بلې خوا په روېښانیان د مغلو تاریکیان (۲) کې د شیخ فرید په نامه یو سیمې د میا روېښان له مریدانو څخه کډل شوی نو ځکه اېټکل کېږي چې دا شاعر به هم روېښانی او دروېښانیت د روېښانه لارې لاروی وي.

(۳) اخوند مصري

۱/۴۲ - داخوند مصري شعرونه:

د عبد الغنی کاسي په جوړنگ کې داخوند مصري یو شعر خوندی دی چې دروېښانی خاصې صوفیانه ^{خاتیش} شعر و نو په چوکاټ کې ویل شوی او ما په ادبی ستور کې چې خوندی کې دی، د د ه داروېښانی ډوله شعر هم ښیي چې اخوند مصري به هم روېښانی شاعر و.

(۴) آدین

۱/۴۳ - د آدین شعرونه:

د کاسي په جوړنگ کې د آدین په نامه هم د خاصې صوفیانه -

۴۱: دروېښانیان د مغلو تاریکیان ۱۵۲ مخ (۲۱۰): ادبی ستوری، ۱۲ - ۱۳ مخونه.

حلقې يو شعر شته چې ما په ادبي ستوري کې خوندي کېږي دی“
فکر کېږي چې داستا څر به هم دروېنان دلارې تلویځی و .

(۵) آزاد

۱/۴۴ - د آزاد شعرونه:

د آن ادبي شعر چې د صوفیانه حلقې د شعرونو په خاص
چوکاټ کې ویدل شوی د کاسي په جوړښت کې خوندي دی او ماترې
راخیستی ، د شعر بڼه او فکر د ولیدي دواړو دې اړیکلارو
هواروی چې آزاد دې روښاني شاعروي .

(۶) سعید

۱/۴۵ - د سعید شعرونه:

دولت روښاني شاعر په یو بیت کې دارزانی ، میرزا ، او
مخلص روښاني شاعرانو له نوم نه وروسته د احمد او سعید
نومونه هم راوړي :

۱ : وگورئ : ادبي ستوري ، ۱۵ مخ .

۲ : همدا اش ، ۱۷ مخ .

او ارڼائی، میرزا، مخلص، احمد، سعید دی «۱»
 او د ابښي چې احمد او سعید هم روښانی شاعران وو، خو
 وینایې چېرې نه وه، د کاسي په جوړگ کې د سعید په نامه
 یو قصو فی شعر خوندي دی چې ما په ادبی ستوري کې د سعید-
 خلیل په شعرو کې راوړی دی (۴)، خو دده د شعر جوله او د
 دولت شاعر د اپورتنی بیت د دې اټکل ځای پیدا کړي
 چې د اشعر دې د همدې سعید وي او زه د پرېکړې ورسندو
 تر پېدا کېدو پورې په دې باب پرېکړې حکم
 نه کوم.

(۷) احمد

۱/۴۶ - د احمد شعر و نه:

د دولت په پورتنی بیت کې د احمد نوم هم شته، چې -
 ښایي دا به هم روښانی شاعر وي، د وینا پته یې چېرته
 نه وه، خود کاسي په جوړگ کې د احمد په نامه یو شعر
 خوندي دی او له بهی نه یې ښکاري چې د اشعر به دروښانی -

(۱) : وگورئ : د دولت لوانی د پوان.

(۲) : وگورئ : ادبی ستوري ، ۲۲ - ۲۳ مخونه.

فکري مکتب او د همدې احمد شاعر وي ، د دې شعر لومړي
بيت داسې دی :

جنت يې روغ کړه په زړه پور
چی پکې ناستې د جنت جوته
په هر حال د دې کسانو په باب پر پکړی حکم نه کوم ،
د دوی وينا وې روښانی ډوله او دوی روښان ډوله
وينا وال بولم او باوري يم چې د پښتو ادب د مينانو
راټلو نکی ادبی هڅې او خپرنې به د موضوع ښه روښانه
کړي .

د دې رسالې اخځليک

- ۱ - خير البيان د باينيدو وېبپاڼه، عکس چاپ، کابل، د کابل پوښتون
د ادبياتو پېژندنې، ۱۳۵۳ ش
- ۲ - خير البيان، د باين پد انصاري، د پښتو اکېډمۍ خپرونه،
د حافظ عبد القدوس قاسمي په سرليک، ۱۹۹۴ع.
- ۳ - دولت دېوان، د استاد رشاد په سرليک، د پښتو ټولنې خپرونه، ۱۳۵۳ ش
- ۴ - د واصل وېبپاڼه خوشعرونه، د پوهاند عبد الشکور رشاد-
په سرليک، د پښتو ټولنې خپرونه، ۱۳۵۳ ش.
- ۵ - در وېبپاڼه يوه بې نومه قلمي مجسمه، د مرحوم دوست محمد برنج
د کتابخانې، اوس د پښتو ټولنې د کتابتون.
- ۶ - په ۱۱۴۲ کال کې د عبد الغني کاسي لاس کښلی مخزن، د ليکونکي د کتابخانې.
- ۷ - په ۱۱۴۲ کال کې د عبد الغني لاس کښلی (بيانات افغاني)، د «د واک»
د ليکونکي د کتابخانې.
- ۸ - مخزن، د پښتو اکېډمۍ خپرونه، د کاکاخېل په سرليک، ۱۹۹۹ع.

- ۹ - دارذاني د قلعي دېوان يونقل، د پښوا د کتابخانې، ۱۸۳۱ هـ.
- ۱۰ - دارذاني د نثر نقل، د استاد حبيبي د کتابتون.
- ۱۱ - دېوان ميرزا هد افغاني په ۱۳۳۳ هـ کال کې د کند هاري تاجرانو له خوا، د لاهور چاپ.
- ۱۲ - د ميرن اخان د دېوان يوه نيمگړې قلعي نسخه، د ليکونکي کتابتون.
- ۱۳ - د ميرزا خان انصاري دېوان، د هېش خليل چاپ، ۱۹۵۹ ع.
- ۱۴ - دېوان کريمداد، د پښتو اکېډمي خپرونې، د خيال بخاري په سر، ۱۳۴۲ هـ.
- ۱۵ - تذکرۃ الابرار والاشرار، داخوند دروېزه، د نشر او اشاعت خپرونې، ۱۹۹۰ ع.
- ۱۶ - دېوان خواجې محمد بنگش، د پښتو اکېډمي چاپ.
- ۱۷ - د ملا بنيامين خان قلعي جوړنگ، د ليکونکي کتابتون.
- ۱۸ - صراط التوحيد، د ادارۀ اشاعت سرحد خپرونې، ۱۹۵۲ ع.
- ۱۹ - د پښتو يوه بې نومې قلعي مجموعه، د اطلاعاتو او کلتور د وزارت د خطي کتابتون.
- ۲۰ - د روسي دورن انتخابات، د ميرزا د شرفي برخه، ۱۸۳۷ ع.
- ۲۱ - د پښتو ادبياتو تاريخ، د وهملوک، د استاد حبيبي، ۱۳۳۲ هـ کال.
- ۲۲ - د روښانيانو ملي نهضت، د اسلانو، د خپرونې محمد اکبر معتد ثابته، د پښتو ټولنې خپرونې، ۱۳۵۳ هـ ش.
- ۲۳ - د پښتو ژبې زده کړې لارې، پښتو اکېډمي.
- ۲۴ - د پښتو ادبياتو تاريخ، د بنغلې رښتين، د ادبياتو پوهنې گوتستني چاپ.
- ۲۵ - تاريخ مختصر افغانستان، استاد حبيبي، د وهملوک، ۱۳۳۹ هـ ش.
- ۲۶ - روښانيان د مغلو تاريخيان، عبد الاکبر خان اکبر، پېښور.

- ۲۷ - روحانی رابطه اور روحانی ترون، قاضی عبدالحلیم اش، پېښور، ۱۹۶۵.
- ۲۸ - پښتانه د تاریخ په رڼا کې، سید بهادر شاه، ظفر کا کاخیل، پېښور.
- ۲۹ - افغانستان در مسیر تاریخ، میر غلامی محمد غبار، ۱۳۴۶، کابل چاپ.
- ۳۰ - د پښتو ادب تاریخ، ښاغلی رښتین، کابل، ۱۳۲۵ ش.
- ۳۱ - ورکه خزانه، هېش خليل، دوهم ټوک، ۱۹۶۰ع، پېښور.
- ۳۲ - ورکه خزانه، هېش خليل، لومړی ټوک، ۱۹۶۰، پېښور.
- ۳۳ - تېر هېر شاعران، قاضی عبدالحلیم اش، ۱۹۶۳ع، پېښور.
- ۳۴ - د خیر ادب، مراد شینواری، پېښور، ۱۹۵۷ع.
- ۳۵ - پښتانه شعراء، لومړی ټوک، استاد حبیبی، ۱۳۲۰ ش، کابل.
- ۳۶ - ادبی ستوري، حبیب الله رفیع، پښتو ټولنه، ۱۳۵۲ ش، کابل.
- ۳۷ - د پښتو پخوانۍ تذکرې، حبیب الله رفیع، تاریخ ټولنه، ۱۳۵۰ ش، کابل.
- ۳۸ - کابل مجله، د ۱۳۴۲ ش کال، لومړی کڼه، د ښاغلي رښتین مقاله.
- ۳۹ - پښتو مجله، د پېښور پښتو اکیډمۍ، لومړی کال، څلورمه کڼه.
د حافظ عبد القدوس قاسمی مقاله.
- ۴۰ - پښتو مجله، د پېښور پښتو اکیډمۍ، ۲ کال، څلورمه کڼه، د
ډاکټر محمد شفیع لاهوری د مقالې: (بایزید انصاری) پښتو ژباړه،
(د مولانا عبد القدوس په وسیله).
- ۴۱ - آریانا مجله، ۲۸ کال، ۶ کڼه، دار و انباد دوست محمد بریڅ -
د روښان د مکتب دیوه ناپېښ ندلی کتاب، تر سرلیک لاندې مقاله.
- ۴۲ - کتاب مجله، لومړی کال، لومړی کڼه، د لیکونکي «د پښتو یوه -
بی نوم» قلمی محسنو مقاله.

- ۴۳ - هېواد ، ۳۲۶ لړ کال ، نمری ، د بڼا غلي رښتین د قلمونو نسخې
د پېژندگلوي مقاله .
- ۴۴ - د بریتانیا د کتابتونو د پښتو خطي نسخو کلاک ، لندن ، ۱۹۶۵ع .
- ۴۵ - دارواښاد استاد پوهاند عبدالحي حبيبي یادداشتونه .
- ۴۶ - د پیاوړې فولکلوريست او په پښتومین لیکوال بڼا غلي ولي محمد -
سیال کاکړ یادداشتونه .
- ۴۷ - د بڼا غلي زلمي هېواد مل یادداشتونه .
- ۴۸ - دهند د کتابخانې پښتو خطي نسخې ، زلمي هېواد مل ، ۱۳۶۳ ش .
- ۴۹ - ادبی ستوری ، دوهمه لړۍ ، ۱۳۵۹ ش ، کابل .
- ۵۰ - خيرالبيان ، د حبيب الله رفيع په سرينه ، د قاسم بنوچ چاپ ،
۱۹۸۵ع ، پېښور .

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English